

**ການກຳເນີດແລະເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງ
ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ໃນໄລຍະ 50 ປີ
ຜ່ານມາ (13/ 08/ 1960 - 13/ 08/ 2010)**

===== 00 =====

I/. ຄວາມເປັນມາຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ:

ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ພາຫະນະສົມວນຊົນເອເລັກໂຕຣນິກອື່ນໆຍັງບໍ່ທັນປະກົດຕົວ ແລະ ບາງສິ່ງສິ່ງພິມກໍເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ສາມາດນຳເອົາຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄປເຖິງກຸ່ມເປົ້າໝາຍໄດ້ໃນທົ່ວທຸກແຫ່ງຂອງເຂດປົດປ່ອຍກໍຄືທົ່ວປະເທດໃນສະໄໝຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ ແຕ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແນວທາງການເມືອງຂອງພັກໃນການຕໍ່ສູ້ປົດປ່ອຍຊາດພັດເລັ່ງທວງສູງ, ສະນັ້ນມາໃນວັນທີ 13 ສິງຫາ 1960 ວິທະຍຸ ກະຈາຍສຽງຂອງຝ່າຍປະເທດລາວຈຶ່ງໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ເມືອງວຽງໄຊ ແຂວງຫົວພັນ ຢູ່ເຂດປົດປ່ອຍພາກເໜືອຂອງລາວ. ນັບແຕ່ວັນທີ 13 ສິງຫາ 1960 ມາເຖິງວັນທີ 13 ສິງຫາ 2010 ນີ້, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງຝ່າຍປະເທດລາວໃນເມື່ອກ່ອນ ເຊິ່ງປະຈຸບັນແມ່ນວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ໄດ້ມີອາຍຸ ຄົບຮອບ 50 ປີພໍດີ. ໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດຕ້ານຈັກກະພັດ ແລະ ລູກມືເພື່ອປົດປ່ອຍຊາດ ແລະ ຕະຫຼອດໄລຍະແຫ່ງການປະຕິບັດສອງໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດແຫ່ງການປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະ ກໍ່ສ້າງລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນນີ້, ໄປຄຽງຄູ່ກັບຂະແໜງການວຽກງານດ້ານອື່ນໆ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ກໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງຕົນເອງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ຈາກແຕ່ບ່ອນອ່ອນໜ້ອຍຫລັກຫລັງທີ່ສຸດ, ຄ່ອຍໆເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ທັນສະໄໝຂຶ້ນໃນທຸກດ້ານ ເທື່ອລະ ກ້າວ ໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ ຈົນເຖິງເທົ້າທຸກວັນນີ້.

ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈງ່າຍໃນການຈັດລຽງປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ, ພວກເຮົາໄດ້ຈັດແບ່ງອອກເປັນ 3 ໄລຍະຄື:

- ໄລຍະແຕ່ປີ 1960 - 1975 = 15 ປີ
 - 1975 - 1995 = 20 ປີ
 - 1995 - 2010 = 15 ປີ
- ລວມທັງໝົດເປັນ 50 ປີ**

II/. ໄລຍະແຕ່ປີ 1960 - 1975: (15 ປີ)

ໃນໄລຍະ 15 ປີທຳອິດ ທີ່ກຳເນີດ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ ຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ແມ່ນໄລຍະທີ່ທົດສອບ ແລະ ຕໍ່ສູ້ດຸເດືອດໃນແປວໄຟແຫ່ງສົງຄາມຕ້ານລັດທິລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃໝ່ ຮ່ວມກັບ ຂະບວນການຕໍ່ສູ້ລວມຂອງການປະຕິວັດປົດປ່ອຍຊາດ ຊຶ່ງເປັນຍຸດທະສາດຕໍ່ສູ້ຍືດເຍື້ອຍາວນານ ແຕ່ເດັດ ຂາດມີໄຊຊະນະ ຂອງຊາດລາວເຮົາ.

1/. ພາລະບົດບາດແລະໜ້າທີ່:

- ໃນວັນທີ 13 ສິງຫາ 1960, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງຝ່າຍປະເທດລາວ ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍກຳລັງພິເສດຂອງສູນກາງພັກ ແລະ ໄດ້ເລີ່ມດຳເນີນງານໄປ ໃນຂະນະທີ່ສະພາບການຂອງການປະຕິວັດລາວ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງແຂງແຮງ ກໍ່ຄື ພາຍຫຼັງບັນດາຜູ້ນຳຂອງແນວລາວຮັກຊາດ ໄດ້ໂຕນໜີອອກຈາກຄຸກຄ້າຍໂພນເຄັ່ງໄປສູ່ເຂດທີ່ໝັ້ນຢ່າງປອດໄພໃນເດືອນພຶດສະພາ 1960 ແລະ ໄດ້ມີການເຮັດລັດຖະປະຫານຄັ້ງວັນທີ 09/08/1960 ຂອງກອງພັນທະຫານລາບອາກາດທີ 2 ຂອງລະຊະອານາຈັກລາວ ເພື່ອໂຄ່ນລົ້ມລັດຖະບານສົມສະໜິດ, ພູມໜີ້ສະຫວັນ ທີ່ວຽງຈັນ ຊຶ່ງໃນຂະນະນັ້ນ ໜັງສືພິມຂອງແນວລາວຮັກຊາດ ຍັງບໍ່ທັນອອກໄດ້ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ບໍ່ໄປເຖິງມືປະຊາຊົນ. ດັ່ງນັ້ນ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງຝ່າຍປະເທດລາວໄດ້ຍົກສູງພາລະບົດບາດ ແລະ ເອກະລັກສະເພາະຂອງຕົນ ໃນການເປັນສື່ມວນຊົນຂອງສູນກາງແນວລາວຮັກຊາດ, ເຮັດໜ້າທີ່ຂົນຂວາຍປຸກລະດົມປະຊາຊົນລູກຂຶ້ນເຮັດການປະຕິວັດ, ຮ່ວມມືກັບຄະນະລັດຖະປະຫານ, ຕ້ານຈັກກະພັດອາເມລິກາ ແລະ ພວກປະຕິການທີ່ເປັນລູກແຫຼ້ງຕົນມີຂອງພວກເຂົາ ຢ່າງພິລະອາດຫານ ຊຶ່ງສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງຝ່າຍປະເທດລາວໃນເວລານັ້ນ ໄດ້ກາຍເປັນອາວຸດອັນແຫຼມຄົມຂອງພັກ, ເປັນປາກກະບອກສຽງໂຄສະນາແນວທາງການເມືອງຂອງພັກ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງການເມືອງຂອງພັກ ແລະ ເປັນໂຄສົກຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິວັດ ແລະ ທັງເປັນເວທີສະແດງຄຳຄິດຄຳເຫັນຂອງປະຊາຊົນລາວຜູ້ຮັກຊາດໃນທົ່ວປະເທດ.

ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງຝ່າຍປະເທດລາວ ຍັງເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນວົງແຄບ ພຽງແຕ່ເປັນປາກກະບອກສຽງຂອງແນວລາວຮັກຊາດ ແລະ ລັດຖະບານຕໍ່ຕ້ານ, ຍຶດໝັ້ນໃນຍຸດທະສາດຕໍ່ສູ້ຍຶດເຍືອຍາວນານແຕ່ເດັດຂາດມີໄຊ ຕາມແນວທາງການເມືອງຂອງພັກ. ໃນທ້າຍປີ 1960, ວຽງຈັນແຕກ, ລັດຖະບານຮາຊະອານາຈັກລາວທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ບັນດາກຳລັງເປັນກາງໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ ຄັງໄຂ, ແຂວງຊຽງຂວາງ ແລະ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ “ ແຫ່ງປະເທດລາວ ” ຂຶ້ນ. ໂດຍຄຽງບ່າຄຽງໄລ່ກັບ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ໄດ້ດຳເນີນການປຸກລະດົມປະຊາຊົນລາວທຸກຊົນຊາດຊົນເຜົ່າໃນທົ່ວປະເທດ ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີປວງຊົນທັງຊາດລູກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງປົດປ່ອຍປະເທດຊາດ, ເຜີຍແຜ່ໂຄສະນາມະຕິຄຳສັ່ງຄຳຮຽກຮ້ອງຂອງແນວລາວຮັກຊາດ, ເຜີຍແຜ່ກົນອຸປາຍ ການກະທຳອັນມືດມົນ ແລະ ປ່າເຖື່ອນຂອງຈັກກະພັດອາເມລິກາ ແລະ ພວກຂາຍຊາດ ຜູ້ເປັນລູກແຫຼ້ງຕົນມີຂອງພວກເຂົາຢ່າງເນື່ອງນິດລຽນຕິດ.

ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ພ້ອມກັບພາຫະນະສື່ມວນຊົນອື່ນໆ ໄດ້ດຳເນີນການໂຄສະນາບຸກໂຈມຕີສັດຕູຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ຮອບດ້ານ, ຍາດແຍ່ງເອົາທາງສຽງຢູ່ທັງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ປົດລ້ອມພວກປະຕິການທີ່ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ກັບຈັກກະພັດຜູ້ຮຸກຮານ, ເຜີຍແບທາດແທ້ກະຫາຍສົງຄາມຂອງອາເມລິກາ ທີ່ຢາກຕັ້ງຖານທັບໃສ່ດິນແດນລາວ, ເອົາດິນແດນລາວເປັນແປ້ນຍັນເພື່ອເຮັດສົງຄາມຕ້ານກັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ແລະ ປາບປາມກຳລັງທີ່ກ້າວໜ້າໃນພາກພື້ນນີ້.

ເຖິງແມ່ນວ່າວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງຝ່າຍປະເທດລາວ ຍັງອ່ອນນ້ອຍ ແລະ ພົບກັບອຸປະສັກທາງຍາກ ດ້ານກຳລັງພະນັກງານ, ດ້ານປະສົບປະການ, ດ້ານລະດັບວິຊາການ, ດ້ານພາຫະນະ ແລະ ອຸ

ປະກອນເຕັກນິກກໍ່ຕາມ ແຕ່ດ້ວຍການຊີ້ນຳຢ່າງໄກ້ຊິດຂອງສູນກາງພັກ, ດ້ວຍການປະກອບສ່ວນຢ່າງຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມມານະອົດທົນພະຍາຍາມ ຂອງພະນັກງານ ແລະ ພາລະກອນ, ຈຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ສາມາດດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວໂຄສະນາຂົນຂວາຍໄດ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ພິເສດແມ່ນໄດ້ຮັບການຮ່ວມໂມ້ຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອຈາກວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຫວຽດນາມ ໃນຫຼາຍດ້ານ.

ຜ່ານຂະບວນການຝຶກຜົນຫລໍ່ຫລອມຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໃນແປວໄຟປະຕິວັດທີ່ມີການທົດສອບ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງຝ່າຍປະເທດລາວ ບໍ່ພຽງແຕ່ສາມາດດຳລົງຄົງຕົວຢູ່ໄດ້ ແລະ ຫລຸດພົ້ນຈາກໄພສົງຄາມ ແຕ່ກໍ່ຍັງໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວໃນຫລາຍດ້ານ, ເຮັດໃຫ້ບົດບາດອິດທິພົນນັບມື້ນັບສູງເດັ່ນຂຶ້ນ ແລະ ແບກຫາບພາລະໜ້າທີ່ ນັບມື້ນັບໜັກໜ່ວງ ແຕ່ມີກຽດສະຫງ່າງາມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັນປຸກລະດົມທົ່ວພັກ, ທົ່ວກອງທັບ, ທົ່ວປວງຊົນ ປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ອະນຸສັນຍາ ສະຫງົບເສີກ, ສ້າງຄວາມປອງດອງຊາດ ໃນປີ 1973, ດຳເນີນການຈັດຕັ້ງລັດຖະບານປະສົມຊົ່ວຄາວແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄະນະມົນຕີປະສົມການເມືອງແຫ່ງຊາດ ກ້າວຂຶ້ນເຮັດໃຫ້ການຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຢ່າງສົມບູນ ດ້ວຍການບົດປ່ອຍທົ່ວປະເທດແບບບົວບໍ່ໃຫ້ຊ້ານ້ຳບໍ່ໃຫ້ຊຸ່ນແຕ່ຈັບໄດ້ໂຕປາ, ລົບລ້າງລະບອບຣາຊາທິປະໄຕ ທີ່ດຳລົງຄົງຕົວມາໄດ້ນັບຫຼາຍຮ້ອຍປີ ໃຫ້ສິ້ນສຸດອາວະສານລົງຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຍຸດຕິການເປັນທົ່ວເມືອງຂຶ້ນຂອງຕ່າງປະເທດຢ່າງຖາວອນ ແລະ ສະຖາປະນາ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວຂຶ້ນ ໃນວັນທີ 2 ທັນວາ ປີ 1975.

ອັນນີ້ແມ່ນໝາກຜົນ ແລະ ໄຊຊະນະ ທີ່ເປັນການປະກອບສ່ວນຢ່າງສົມກຽດ ຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ໃນພາລະກິດລວມແຫ່ງການບົດປ່ອຍຊາດ ແລະ ພາລະກິດແຫ່ງການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ. ຍ້ອນຜົນງານອັນດີເດັ່ນຄືແນວນັ້ນ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບນາມມະຍົດ ແລະ ກຽດຕິຄຸນຫລາຍລະດັບຄື: ຫລຽນໄຊອິດສະລະຊັ້ນ I ສາມໜ່ວຍ, ຫລຽນໄຊອິດສະລະຊັ້ນ II ໜຶ່ງໜ່ວຍ, ຫລຽນໄຊອິດສະຫລະຊັ້ນ III ສອງໜ່ວຍ, ຫລຽນໄຊແຮງງານຊັ້ນ II ໜຶ່ງໜ່ວຍ ແລະ ໃບຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຈາກການນຳທຸກຂັ້ນ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

2/. ດ້ານການຈັດຕັ້ງແລະກໍ່ສ້າງພະນັກງານ:

ໃນເວລາເລີ່ມຕົ້ນຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ມີຄະນະບັນນາທິການພຽງ 3 ທ່ານ; ຜູ້ໜຶ່ງກຳກັບຂ່າວພາຍໃນປະເທດ, ຜູ້ໜຶ່ງກຳກັບຂ່າວຕ່າງປະເທດ ແລະ ຜູ້ໜຶ່ງກຳກັບກ່ຽວກັບບົດວິຈານ ໂດຍທີ່ ທັງ 3 ທ່ານນີ້ ໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນໂຄສົກໄປພ້ອມ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ພະນັກງານເຕັກນິກ ກໍ່ມີພຽງ 4 ຄົນຄື: ທ່ານ ອຸ່ງງ, ທ່ານ ທອງຂັນ, ທ່ານ ອຸ່ງໄດ ສີສະແຫວງ ແລະ ທ່ານ ຊຽງຫລ້າ; ສອງຄົນກຳກັບການອັດສຽງ, ຜູ້ໜຶ່ງກຳກັບເຄື່ອງຈັກກະຈາຍສຽງ ແລະ ອີກຜູ້ໜຶ່ງກຳກັບຈັກໄຟຟ້າ.

ໄລຍະຕໍ່ມາ ກໍ່ໄດ້ມີຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກບັນນາທິການເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 5 ທ່ານ ຄື: ທ່ານ ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ ກວດແກ້ບົດຂ່າວ, ທ່ານ ສິນເທີ ເພັດມະນີ ເປັນໂຄສົກ, ທ່ານ ສອນ ຄຳວານວົງສາ, ທ່ານ ຄຳກ້ອນ ແກ້ວໂຍທິ, ແລະ ທ່ານ ບຸນເພັງ ເປັນນັກຂ່າວ.

ເມື່ອເຫັນວ່າມີການຈັດຕັ້ງເປັນຮູບເປັນຮ່າງແລ້ວ, ທາງສູນກາງຈຶ່ງໄດ້ມີທິດທາງຂະຫຍາຍພະນັກງານບັນນາທິການ ແລະ ໄດ້ສົ່ງພະນັກງານຈຳນວນໜຶ່ງໄປຮຽນນັກຂ່າວ ຢູ່ໂຮງຮຽນທາງວຽນອາຍກວັກດົງດ່າ ຮ່າໂນ້ຍ ປະເທດຫວຽດນາມ ເປັນເວລາ 6 ເດືອນ ແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງກັບມາປະກອບເຂົ້າເຮັດວຽກຢູ່ພາກສ່ວນ ບັນນາທິການ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

- ເລີ່ມແຕ່ເດືອນມັງກອນ ປີ 1961 ຈາກການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານບັນນາທິການ, ເຕັກນິກ ເພີ່ມຂຶ້ນ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ໄດ້ມີພາກຂ່າວທົ່ວໄປ, ມີລາຍການວັນນະຄະດີ ແລະ ມີພາກກະຈາຍສຽງຂອງກອງທັບບົດປ່ອຍປະຊາຊົນລາວ. ຮອດປີ 1962, ຈຳນວນພະນັກງານວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 40 ຄົນ, ຈຶ່ງໄດ້ຈັດຕັ້ງແບ່ງອອກເປັນຫຼາຍພະແນກຄື: ພະແນກບັນນາທິການພາຍໃນ, ພະແນກບັນນາທິການຕ່າງປະເທດ, ພະແນກເຕັກນິກ ແລະ ພະແນກບໍລິຫານ. ໃນເວລານັ້ນ ທາງສູນກາງໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ສ້າງຕັ້ງສຳນັກງານວິທະຍຸ ຢູ່ບ້ານຊຽງຊີ (ຊຳເໜືອ) ເພື່ອສະດວກໃນການຊີ້ນຳນຳພາ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວເກັບກຳຂ່າວກ່ຽວກັບສະພາບການຂອງເຂດບົດປ່ອຍຢູ່ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ. ຮອດປີ 1964, ສະຖານີໄດ້ຍ້າຍໄປຕັ້ງຢູ່ເມືອງ ວຽງໄຊ ແຂວງຫົວພັນ, ດຳເນີນວຽກງານມາບໍ່ໄດ້ດົນພໍເທົ່າໃດ, ຍ້ອນສັດຕູຖິ້ມລະເບີດທຳລາຍທາງອາກາດ ຢ່າງໜັກໜ່ວງ ຈຶ່ງໄດ້ຍົກຍ້າຍແຍກກັນໄປເປັນ 2 ກອງ, ກອງທີໜຶ່ງ ໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ ດົງດ່າ ປະເທດຫວຽດນາມ, ເຊິ່ງມີທັງພາກສ່ວນບັນນາທິການ, ພາກສ່ວນອັດສຽງ, ພາກສ່ວນສົ່ງສຽງ, ພາກສ່ວນກະຈາຍສຽງ ແລະ ພາກສ່ວນຮັບບົດຂ່າວຈາກປະເທດລາວຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍແມ່ນທ່ານ ສອນ ຄຳວານວົງສາ ເປັນຫົວໜ້າ ເອີ້ນວ່າ ເບໂມດ (B1), ກອງທີສອງແມ່ນກອງບັນນາທິການຊຽນບົດຂ່າວ ແລະ ໂທລະໂຄ່ງສົ່ງຂ່າວໄປໃຫ້ກອງໜຶ່ງທີ່ຍັງຕັ້ງຢູ່ພູແຄ ເມືອງວຽງໄຊ ຄືເກົ່າ, ປະກອບດ້ວຍຄະນະບັນນາທິການ ຈຳນວນໜຶ່ງ ເອີ້ນວ່າ: ເຊສອງ (C2), ມີໜ້າທີ່ຊີ້ນຳ ແລະ ສົ່ງຂ່າວໃຫ້ກອງ ເບ1 (B1).

ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຕົກຢູ່ໃນສະພາບຫຍຸ້ງຍາກທຸລະກັນດານ ແຕ່ການຈັດຕັ້ງຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ນັບມື້ນັບໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ແໜ້ນໜາ ແລະ ມີຄວາມເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວອອກຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ບັນດານັກຂ່າວ ນັກຊຽນ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການບຳລຸງສ້າງ ແລະ ທົດສອບໃນຕົວຈິງແລ້ວ ຈຳນວນໜຶ່ງ ກໍ່ໄດ້ໄປປະຈຳການຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຄຳມ່ວນ, ຈຳປາສັກ, ຜົ້ງສາລີ ແລະ ຈັດຕັ້ງສາຂາຂ່າວຂຶ້ນຢູ່ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ; ໄປພ້ອມໆກັນນີ້ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ກໍ່ໄດ້ຂຶ້ນລາຍການພາກພາສາຝຣັ່ງ, ພາກພາສາມົ້ງ, ພາກພາສາກຶມໝູ ແລະ ເວລາຕໍ່ມາ ກໍ່ມີລາຍການພາກພາສາຫວຽດນາມເພີ່ມຂຶ້ນອີກລາຍການໜຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ຕ້ອງມີການເພີ່ມຊົ່ວໂມງກະຈາຍສຽງຂຶ້ນຕື່ມອີກ.

ປີ 1966 ສັດຕູເລີ່ມຕົ້ນປະກາດໃຊ້ກອງທັບອາກາດບຸກໂຈມຕີ ພາກເໜືອຫວຽດນາມ ດຳເນີນສົງຄາມທຳລາຍຂຶ້ນສູ່ລະດັບສູງ. ດັ່ງນັ້ນພະນັກງານພວກເຮົາ ສ່ວນໜຶ່ງ ກໍ່ໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ໃນຖ້ຳ ທີ່ແຂວງຢາງຢຶງ (ຫວຽດນາມ) ແລະ ພາກສ່ວນ ເຊ 2 ແມ່ນຢູ່ຖ້ຳພູແຄ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ສຸດທີ່ພະນັກງານວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ຕ້ອງລົງເຄື່ອນໄຫວເກັບກຳຂ່າວໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນເພື່ອນຳມາໂຄສະນາ ທັງກຳປືນຍິງຍົນຂອງສັດຕູ ແລະ ທັງປັບປຸງການຈັດຕັ້ງກໍ່ສ້າງກຳລັງ ໄປຄຸ່ງຄູ່ກັນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ໃນເວລານັ້ນ ພະນັກງານກໍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກພຽງແຕ່ 40 ຄົນ ຂຶ້ນເປັນ 70 ຄົນ ແລະ ພະນັກງານຈຳນວນໜຶ່ງ ກໍໄດ້ຍົກລະດັບຈາກແຕ່ການສົ່ງລະຫັດມອກ ມາເປັນການສົ່ງ ເຕລັກຕິບ. ນອກ ຈາກນີ້ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ຍັງໄດ້ຈັດຕັ້ງ ກອງສິນລະປະວັນນະຄະດີຂຶ້ນ ໃນ ນັ້ນປະກອບມີທັງນັກປະດິດຄົດແຕ່ງ, ນັກຮ້ອງ, ນັກຂັບລຳ, ໜ່ວຍລຳເລື່ອງ ແລະ ນັກດົນຕີ ” ອັນໄດ້ ເຮັດໃຫ້ລາຍການສິນລະປະວັນນະຄະດີຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ມີຄວາມອຸ ດົມສົມບູນ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາຂຶ້ນຕື່ມ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຍັງໄດ້ສ້າງພະນັກງານ ນັກຂ່າວໃນຫຼາຍຊຸດຕິດຕໍ່ ກັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາຍການວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ກໍໄດ້ເພີ່ມອີກຫຼາຍລາຍ ການຄື: ລາຍການ ພາກພາສາຂະແມ, ລາຍການສຽງຮຽກຮ້ອງ ຂອງປະເທດຊາດຂົນຂວາຍ ນາຍ ແລະ ພົນທະຫານຂອງສັດຕູ, ລາຍການເສີມສ້າງປະເທດຊາດ ຮຽກຮ້ອງຂ້າຮາຊະການ, ນັກຮຽນຮູ້ບັນຍາຊົນ, ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ ໃຫ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ ຕ້ານກັບພວກຫຸ່ນວຽງຈັນ ລູກມືຂອງຈັກກະພັດອາເມລິກາ.

ສະຫຼຸບແລ້ວ ວຽກງານຈັດຕັ້ງພະນັກງານ ໄດ້ມີການປັບປຸງກໍ່ສ້າງໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວອອກ ແລະ ຍົກສູງຄວາມສາມາດຕົວຈິງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຍຸດຍັງ ບໍ່ວ່າທາງດ້ານພະນັກງານ ບັນນາທິການ, ພະນັກງານ ເຕັກນິກ ແລະ ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງ ຈາກລະດັບຕົ້ນ ກໍໄດ້ມີພະນັກງານ ຊັ້ນກາງ, ຊັ້ນສູງ ຈຳນວນໜຶ່ງ ມາເພີ່ມເຕີມ, ສາມາດຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງວິທະຍຸເປັນປົກກະຕິ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນດີ ຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ.

3/. ດ້ານເນື້ອໃນ:

ໃນລາຍການທຳອິດ ທີ່ອ່ານອອກອາກາດທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ແມ່ນຖະແຫລງການຂອງສູນກາງແນວລາວຮັກຊາດ ກ່ຽວກັບລັດຖະປະຫານຄັ້ງວັນທີ 09/08/1960, ຖະ ແຫລງການສະໜັບສະໜູນການປົດປ່ອຍຊາດ, ການປະກາດເອກະລາດຂອງກົງໂກ (ບຣາຊາວິນ), ຂ່າວຂອງບັນດາທ້ອງຖິ່ນລຸກຮີ້ຂຶ້ນຈັບອາວຸດສູ້ຮົບກັບສັດຕູ ຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ຈຳປາສັກ, ສະຫວັນນະ ເຂດ ແລະ ຂ່າວອື່ນໆອີກຈຳນວນໜຶ່ງ.

ກ່ຽວກັບລາຍການກະຈາຍສຽງເບື້ອງຕົ້ນ ແມ່ນອີງຕາມຄວາມສຳຄັນຂອງເອກະສານ ແລະ ຂ່າວ ຄາວຕົວຈິງ ທີ່ມີ ແລະ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໂມງເວລາຕາຍໂຕ. ຕົວຢ່າງ: ຄຳຮຽກຮ້ອງຂອງສູນກາງແນວລາວຮັກ ຊາດ ກະຈາຍສຽງອອກອາກາດກັບໄປກັບມາຢ່າງເນື່ອງນິດລຽນຕິດ ເປັນເວລາຫລາຍເທື່ອ ບາງກໍລະນີ ເຫັນວ່າຈຳເປັນຕ້ອງກະຈາຍສຽງອອກອາກາດດ່ວນໃນເວລາ 1 ໂມງກາງຄືນ ກໍຕ້ອງໄດ້ເຮັດ ເພື່ອປຸກ ລະດົມຂະບວນການຕໍ່ສູ້ປະຕິວັດຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໂດຍສະເພາະແມ່ນກອງກຳລັງປະກອບອາວຸດ ເປັນຈຸດສຳຄັນ.

ເວົ້າລວມແລ້ວ ເນື້ອໃນການຂົນຂວາຍປະຕິວັດຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງ “ຝ່າຍປະເທດລາວ” ໃນຂະນະນັ້ນ ໄດ້ເປັນໄປຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງສູນກາງແນວລາວຮັກຊາດ, ຊຶ່ງໃນຕົວຈິງແລ້ວ ກໍ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມທິດທາງຕໍ່ສູ້ໂຄສະນາເປີດໂປ່ງໂທດກຳຂອງສັດຕູທີ່ມີຕໍ່ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ຍາດແຍ່ງ ທາງສຽງສະໜັບສະໜູນ; ພວກເຮົາໄດ້ຂົນຂວາຍສ້າງຄວາມສາມັກຄີບັນດາເຜົ່າ ສ້າງຄວາມສາມັກຄີເປັນ ເອກະພາບລະຫວ່າງແນວລາວຮັກຊາດ ກັບບັນດາກຳລັງເປັນກາງທີ່ຮັກຊາດ ສົ່ງເສີມນ້ຳໃຈສູ້ຮົບຢ່າງພິລະ

ອາດຫານຕ້ານພວກຈັກກະພັດ ແລະ ພວກປະຕິການຂາຍຊາດ, ຂົນຂວາຍຕໍ່ສູ້ເພື່ອລັດຖະບານປະສົມຄັ້ງທີສອງ. ປີ 1962 ພາຍຫຼັງການເຊັນສັນຍາເຊີແນວ ລັດຕູໄດ້ທຳລາຍລັດຖະບານປະສົມສາມຝ່າຍ, ປົນຂັ້ນໃດສົງຄາມດ້ວຍກອງທັບອາກາດຍິງທຳລາຍເຂດບົດປ່ອຍ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຍິ່ງຕ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່ເຜີຍແບກົນອຸບາຍກະທາຍສົງຄາມຂອງຈັກກະພັດອາເມລິກາ ແລະ ພວກປະຕິການຂາຍຊາດ, ກ່າວປະນາມການຖິ້ມລະເບີດເຂັ້ມຂ້າປະຊາຊົນ, ຂົນຂວາຍສ້າງເຂດບົດປ່ອຍໃຫ້ເປັນຄືລັດໜຶ່ງ ຊຸກຍູ້ຂະບວນການປະຕິບັດ ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີສອງຂອງພັກ ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າຕໍ່ສູ້ຕ້ານສົງຄາມພິເສດທີ່ເພີ່ມທະວີຂອງຈັກກະພັດອາເມລິກາ ໃຫ້ປະລາໄຊລົງ. ທັງໝົດນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງຄຸນປະໂຫຍດຂອງການໂຄສະນາຂົນຂວາຍທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງໃນຕົວ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານແນວຄິດ ທັດສະນະ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງສະມາຊິກພັກ ແລະ ພະນັກງານຢ່າງເປັນຂະບວນພຶດພື້ນ.

ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ໄດ້ຫັນທິດໂຄສະນາຂົນຂວາຍຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວ ແລະ ແຫຼມຄົມ ຖືກກັບກາລະເວລາ ນຳໃຊ້ທັງເນື້ອໃນຍຸດທະສາດ ແລະ ເນື້ອໃນຍຸດໂທບາຍ. ພາຍຫຼັງການຢຸດຍິງໃນປີ 1973 ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ໄດ້ຫັນໄປສູ່ການຂົນຂວາຍປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານປະສົມຊົ່ວຄາວແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄະນະມົນຕີປະສົມການເມືອງແຫ່ງຊາດ. ພ້ອມກັນນີ້ ກໍ່ໂຄສະນາຂົນຂວາຍປະຊາຊົນ ກຽມຈິດໃຈລູກຮີ້ຂຶ້ນຍຶດອຳນາດທົ່ວປະເທດ. ໂດຍພາຍໃຕ້ຄຳຂວັນທີ່ວ່າ: “ ບົວບໍ່ໃຫ້ຊ້ຳນ້ຳບໍ່ໃຫ້ຊຸ່ນ ແຕ່ຈັບໄດ້ໂຕປາທຸກໂຕ ” ການປົດປ່ອຍທົ່ວປະເທດໂດຍບໍ່ໃຫ້ແຕກສຽງປົນຈັກນັດ ແລະ ບຸ່ນອງເລືອດຈັກຍົດໃນທ້າຍປີ 1975 ນັ້ນ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ກໍ່ແມ່ນອີກໜຶ່ງພາກສ່ວນທີ່ມີບົດບາດສຳຄັນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ຕາມທິດຊື່ນຳຂອງສູນກາງພັກໃນການຍຶດອຳນາດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ຕະຫຼອດໄລຍະແຫ່ງການປະຕິວັດຊາດປະຊາທິປະໄຕ. ໂດຍສະເພາະພາຍຫຼັງສ້າງຕັ້ງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ຂຶ້ນໃນວັນທີ 13 ສິງຫາ 1960 ມາຮອດທ້າຍປີ 1975, ບົດຂ່າວບົດບັນນາທິການ ແລະ ລາຍການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ອອກອາກາດ ລ້ວນແຕ່ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນເຖິງເນື້ອໃນນະໂຍບາຍການເມືອງຂອງພັກ, ສ່ອງແສງພຶດຕິກຳຕົວຈິງຂອງການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງເຮົາກັບລັດຕູ ແລະ ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມັ່ງມາດປາຖະໜາຂອງປວງຊົນລາວທັງຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສົມແລ້ວທີ່ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ໄດ້ກາຍເປັນອາວຸດອັນແຫຼມຄົມຂອງການຕໍ່ສູ້ປົດປ່ອຍຊາດ ເປັນປາກກະບອກສຽງທີ່ໄວ້ໃຈໄດ້ຂອງພັກ ເປັນຜູ້ສຶກສາອົບຮົມນ້ຳໃຈຮັກຊາດ ແລະ ນ້ຳໃຈປະຕິວັດບຸກຂອງປວງຊົນລາວທັງຊາດຕະຫຼອດມາ.

4/. ດ້ານເຕັກນິກ:

- ໃນໄລຍະຕົ້ນຂອງການສ້າງຕັ້ງວິທະຍຸ ຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ພວກເຮົາມີພຽງຈັກອັດສຽງຍີ່ຫໍ້ທີ່ມີຊື່ວ່າ: “ ມາກ ” ແຕ່ເຄື່ອງດຽວເທົ່ານັ້ນ, ສ່ວນເຄື່ອງກະຈາຍສຽງ ກໍ່ມີຈັກພຽງແຕ່ເຄື່ອງດຽວຊຶ່ງແລ່ນດ້ວຍຈັກໄຟຟ້າທີ່ໃຊ້ນ້ຳມັນກາຊວນ.

ທ້າຍປີ 1960 ພາຍຫຼັງແຕກອອກຈາກວຽງຈັນ, ລັດຖະບານຣາຊະອານາຈັກ ທີ່ຖືກກົດໝາຍ ແລະ ບັນດາກຳລັງເປັນກາງໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ຄັງໄຂ (ແຂວງຊຽງຂວາງ) ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງຝ່າຍ

ປະເທດລາວ; ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ຫວຽດນາມ ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ວິທະຍຸ ຫວຽດນາມ ຮັບ ເອົາສັນຍານຂອງວິທະຍຸຂອງຝ່າຍປະເທດລາວ ແລະ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງປະເທດ ລາວ ເພື່ອຖ່າຍ ທອດສຽງຂອງວິທະຍຸທັງສອງສະຖານີນີ້ ນຳສົ່ງໄປໄກໄດ້ທົ່ວປະເທດລາວ.

ສຳລັບການສົ່ງຂ່າວມາຈາກສະໜາມຮົບນັ້ນ ແມ່ນອາໄສຈາກທາງໂທລະເລກຂອງຝ່າຍທະຫານ ກ່ອນທີ່ຈະມີເຄື່ອງໂທລະເລກເປັນຂອງຕົນເອງ ແລະ ທາງວິທະຍຸຫວຽດນາມ ຈະໄດ້ມອບເຄື່ອງສົ່ງ ຄວາມ ແຮງ 7 ກິໂລວັດໃຫ້ 01 ເຄື່ອງ ໃນໄລຍະຕໍ່ມາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ທາງລັດຖະບານສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ ກໍໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຄື່ອງຈັກກະຈາຍສຽງຈຳນວນໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງມີຄວາມແຮງສູງພໍສົມຄວນ; ນອກຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຍັງມີເຄື່ອງສົ່ງຮັບຂ່າວດ້ວຍເຕລັກຕິບ ອີກຈຳ ນວນໜຶ່ງຊຶ່ງແມ່ນ ທ່ານ ສີຊະນະ ສີສານ ເປັນຜູ້ນຳເອົາມາຈາກຕ່າງປະເທດ.

ໃນປີ 1974 ເຄື່ອງອັດເຄື່ອງສົ່ງ ແລະ ຈັກກະຈາຍສຽງ ໄດ້ຖືກຍົກຍ້າຍມາຕິດຕັ້ງລວມຢູ່ ບໍລິ ເວນ ຖ້ຳຈິມ ເມືອງວຽງໄຊ ແຂວງຫົວພັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຄື່ອງຈະບໍ່ໃຫຍ່ໂຕ ແລະ ບໍ່ທັນສະໄໝ ແຕ່ກໍ ສາມາດຮັບໄຊ້ລາຍການອອກອາກາດປະຈຳວັນ ໄດ້ເປັນປົກກະຕິ ໂດຍທີ່ໃນແຕ່ລະວັນ ແມ່ນກະຈາຍສຽງ ອອກອາກາດຫຼາຍລາຍການ ແລະ ຫຼາຍຊົ່ວໂມງ. ພ້ອມກັນນີ້ ກໍຍັງມີຈັກກະຈາຍໄຟຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ແສງສະ ຫວ່າງ ແລະ ຮັບໄຊ້ການກະຈາຍສຽງ ລາຍການວິທະຍຸ ອອກອາກາດ ຊຶ່ງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ ລາຍການວິ ທະຍຸສະດວກສະບາຍຫລາຍຂຶ້ນກວ່າແຕ່ກ່ອນ.

III. ໄລຍະແຕ່ປີ 1975-1995: (20 ປີ)

1/. ພາລະບົດບາດແລະໜ້າທີ່:

ພາຍຫລັງສິ້ນສຸດສົງຄາມ, ປະເທດຊາດໄດ້ຮັບການບົດບາດ ແລະ ສ້າງຕັ້ງເປັນສາທາລະນະລັດ ປະຊາ ທິ ປະໄຕປະຊາຊົນລາວ, ຖືວ່າເປັນໄລຍະຮຳບາດແຜສົງຄາມ ແລະ ພື້ນພູຊີວິດຄົນໃໝ່ນີ້, ວິທະຍຸກະ ຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ ໄດ້ມີບົດບາດພື້ນເດັ່ນຂຶ້ນ ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ດ້ວຍການເສີມຂະຫຍາຍການພົວພັນຮ່ວມມື ແລະ ໄດ້ເຊັນສັນຍາໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ກັບວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຫວຽດນາມ, ວິທະຍຸກະ ຈາຍສຽງ ກຳປູເຈັຍ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງສະຫະພາບໂຊຫວຽດ, ສ.ປ.ຈີນ ແລະ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຂອງ ປະເທດສັງຄົມນິຍົມອື່ນໆ ພ້ອມທັງບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດອີກຈຳນວນໜຶ່ງ ໃນຂົງເຂດການແລກປ່ຽນບົດ ຮຽນ ແລະ ແລກປ່ຽນລາຍການຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ການໃຫ້ທຶນການສຶກສາ, ການໄປທັດສະນະສຶກສາ, ແລກປ່ຽນຄະນະຜູ້ແທນນັກຂ່າວ ແລະ ເຕັກນິກວິທະຍຸນຳກັນ, ແລກປ່ຽນການຢັ້ງຢືນຢາມຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານຊ່ຽວຊານ ແກ່ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງພວກເຮົາ.

ພ້ອມກັນນີ້ ພວກເຮົາກໍຍັງໄດ້ມີສາຍພົວພັນຕື່ມອີກກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ລວມທັງໄດ້ ເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆຄື:

- ອົງການວິທະຍຸ - ໂທລະພາບສາກົນ International Radio and Television(**IRTV**).
- ສະຫະພັນວິທະຍຸແຫ່ງອາຊີ Asian Broadcasting Union(**ABU**).

- ສະຖາບັນເພື່ອການພັດທະນາການກະຈາຍສຽງແຫ່ງອາຊີ - ປາຊີຟິກ AsiaPacific Institute for Broadcasting Development (**AIBD**).
- ລາຍການວິທະຍຸອາຊຽນ (ASEAN in Action).
- ອົງການວິທະຍຸ ຂອງປະເທດບໍ່ຮ່ວມກຸ່ມ.

ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນອັນຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າ ມາເຖິງໄລຍະນີ້ ບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ແມ່ນບໍ່ພຽງ ແຕ່ຈະໂດດເດັ່ນພາຍໃນປະເທດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ທາກຍັງໄດ້ເພີ່ມທະວີບົດບາດ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ກັບສາກົນອີກດ້ວຍ. ໃນດ້ານການຮ່ວມມື ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຮັບຖ່າຍທອດຂ່າວພາກພາສາລາວ ຈາກລາຍການວິທະຍຸມິດສະກູ ຜ່ານດາວທຽມ ກະຈາຍສຽງອອກອາກາດທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ 30 ນາທີ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ຍັງໄດ້ກະຈາຍສຽງອອກອາກາດລາຍການພາກພາສາຝຣັ່ງ ຈາກວິທະຍຸແຫ່ງຊາດລາວ ຜ່ານດາວທຽມຂອງມິດສະກູ ໄປສູ່ທະວີບເອີລົບ 30 ນາທີ. ລາຍການຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຊົມຊອບຫຼາຍສົມຄວນໃນເຂດເອີລົບ, ຊຶ່ງໃນໄລຍະເວລາພຽງ 2 ປີ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈົດໝາຍຈາກທ່ານຜູ້ຟັງຫຼາຍກວ່າ 3.000 ສະບັບ. ບົດບາດສໍາຄັນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໃນໄລຍະນີ້ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມຄໍາຂວັນທີ່ວ່າ: ການຕໍ່ສູ້ຍາດເອົາອໍານາດມາມີໄດ້ຢ່າງສົມບູນເປັນສິ່ງທີ່ຍາກລໍາບາກຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ການຮັກສາອໍານາດທີ່ຍາດມາໄດ້ ຍິ່ງຍາກກວ່ານັ້ນອີກຫລາຍເທົ່າ. ສະນັ້ນ ການໂຄສະນາປຸກລະ ດົມຂະບວນການຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າພາຍໃຕ້ການນໍາພາຂອງພັກ ເພື່ອຮັກສາປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາອໍານາດ ຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນໜ້າທີ່ອັນສໍາຄັນຕົ້ນຕໍ, ເຖິງຈະໜັກໜ່ວງແຕ່ກໍ່ມີກຽດສະຫງ່າ ແລະ ສູງສົ່ງສໍາລັບວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວໃນລະບອບໃໝ່.

2/. ການຈັດຕັ້ງແລະກໍ່ສ້າງພະນັກງານ:

ໃນທ້າຍປີ 1975 ເພື່ອກະກຽມໃຫ້ແກ່ການຍຶດອໍານາດທົ່ວປະເທດ ຄະນະຮັບຜິດຊອບວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງ “ ຝ່າຍປະເທດລາວ ” ໄດ້ແຕ່ງພະນັກງານຂອງຕົນ ໄປຄວບຄຸມວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຕ່ລະແຫ່ງທີ່ມີຢູ່ກ່ອນແລ້ວໃນທົ່ວປະເທດ, ນັບທັງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງພຣະຣາຊະອານາຈັກລາວ ໂດຍໄດ້ນໍາໃຊ້ພາຫະນະອຸປະກອນເຄື່ອງຈັກເຄື່ອງລານ, ນັບທັງພະນັກງານເຕັກນິກ ແລະ ບັນນາທິການເຂົ້າໃນການດໍາເນີນວຽກງານສືບຕໍ່ມາ ແລະ ໂດຍທີ່ພວກເຮົາຍັງຮັກສາໄວ້ສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຢູ່ 5 ແຫ່ງໃນທົ່ວປະເທດ.

- ໃນເບື້ອງຕົ້ນກົງຈັກການຈັດຕັ້ງເຕັກນິກເປັນພຽງແຕ່ ພະແນກເຕັກນິກ ຂອງກົມກອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດເທົ່ານັ້ນ ປະກອບມີພະນັກງານ ແລະ ກໍາມະກອນເຕັກນິກທັງໝົດ 63 ຄົນ, ຕໍ່ມາລະຫວ່າງປີ 1980 ຫາ 1985 ໄດ້ສ້າງຕັ້ງສະຖານີວິທະຍຸ 150 ກິໂລວັດຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ປະກອບຄົນເຂົ້າປ່ຽນແທນຜູ້ທີ່ມີຜົນງານໄປຮຽນຍາວນານ ເພື່ອເປັນພະນັກງານສືບທອດຈໍານວນໜຶ່ງ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງເຕັກນິກຂະຫຍາຍຕົວອອກ ແລະ ໃຫຍ່ຂຶ້ນມາເປັນກົມເຕັກນິກມີພະນັກງານທັງໝົດ 124 ຄົນ.

- ພາຍຫຼັງທີ່ມີທິດຊີ້ນຳຈາກພັກ ແລະ ລັດຖະບານທີ່ວ່າໃຫ້ແຕ່ລະກະຊວງ, ທຸກໆຂະແໜງການ ບັບປຸງກົງຈັກຂອງຕົນເອງໃຫ້ກະທັດລັດເປົາບາງ ແຕ່ຄຳປະກັນວຽກງານ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ພວກ ເຮົາກໍໄດ້ບັບປຸງສັບຊ້ອນກົງຈັກຕິດຕາມທິດນຳດັ່ງກ່າວ ໂດຍໃຫ້ຍັງເຫຼືອຈຳນວນພົນຕົວຈິງພຽງແຕ່ 100 ຄົນ, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນເວລານັ້ນແມ່ນໄດ້ກວມເຖິງບັນດາສະຖານີເຂດແຂວງທ້ອງຖິ່ນໃນທົ່ວປະເທດນຳ ອີກ.

ສ່ວນພະນັກງານນັກຂ່າວບັນນາທິການ ກໍໄດ້ສືບຕໍ່ຮ່ວມກັນບັບປຸງເນື້ອໃນ, ບັບປຸງລາຍການໃຫ້ຮັບ ໃຊ້ສະພາບການໃນໄລຍະໃໝ່ໃຫ້ແທດເໝາະກ່ວາເກົ່າ. ພະນັກງານບັນນາທິການມີພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຄົນ, ແຕ່ລາຍການຊ້ຳພັດມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນຕື່ມອີກ.

ລາຍການກະຈາຍສຽງໃນໄລຍະນັ້ນ ມີທັງໝົດ 14 ລາຍການ, ໃນນັ້ນ ລາຍການພາຍໃນມີ 9 ລາຍການ, ລາຍການພາກພາສາຕ່າງປະເທດມີ 5 ລາຍການ ເພີ່ມຂຶ້ນ 2 ພາສາຄື: ພາສາໄທ ແລະ ພາສາອັງກິດ; ຊົ່ວໂມງກະຈາຍສຽງ ແມ່ນ 14 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ວັນ, ເພີ່ມຂຶ້ນ 2.30 ຊົ່ວໂມງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະພົບ ກັບອຸປະສັກຫຍຸ້ງຍາກນາໆປະການ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ ກໍໄດ້ສູ້ຊົນບັບປຸງຕົນເອງໃຫ້ມີການ ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວມາເປັນລຳດັບ ແລະ ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງສະ ພາບການ ໃນແຕ່ລະໄລຍະໄດ້ດີຕະຫຼອດມາ ໂດຍໄດ້ດຳເນີນການຕິດຕັ້ງ ແລະ ຂະຫຍາຍລະບົບໂທລະ ໂຄ່ງ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແຂວງ, ຫຼາຍທ້ອງຖິ່ນ ມີລະບົບໂທລະໂຄ່ງຖ່າຍທອດສຽງຈາກວິທະຍຸແຫ່ງຊາດ ກໍຄື ຈາກວິທະຍຸຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຈັດລາຍການອອກທາງໂທລະໂຄ່ງໃນທົ່ວປະເທດເຊິ່ງມີເຖິງ 150 ກ່ວາ ແຫ່ງ. ຫຼັງຈາກປົດປ່ອຍບໍ່ພໍເທົ່າໃດປີ ກໍໄດ້ຂະຫຍາຍຕະໜ່າງສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຕື່ມອີກ 3 ແຫ່ງ ຄື: ຢູ່ແຂວງອຸດົມໄຊ 1 ແຫ່ງ, ແຂວງຊຽງຂວາງ 1 ແຫ່ງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ 1 ແຫ່ງ, ລວມ ທັງໝົດ ທົ່ວປະເທດເພີ່ມເປັນ 12 ແຫ່ງ.

ຜ່ານການທົດສອບໃນວຽກງານຕົວຈິງ ແລະ ການສົ່ງໄປບຳລຸງກໍ່ສ້າງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ ເທດ, ພະນັກງານຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ມີຄວາມເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານຄວາມສາມາດ, ຍົກລະດັບ ທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ໄດ້ສູງຂຶ້ນຕື່ມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປະສິດທິຜົນຂອງວຽກງານ ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ. ເຖິງຈະ ໄດ້ແຍກເອົາພະນັກງານຜູ້ມີລະດັບ ແລະ ຜູ້ມີຄວາມສາມາດຈຳນວນໜຶ່ງ ໄປຊ່ວຍສ້າງຕັ້ງສະຖານີໂທລະ ພາບແຫ່ງຊາດ ແລະ ສູນວິດີໂອ ແລະ ພາກສ່ວນໂທລະໂຄ່ງແຍກອອກໄປຕ່າງຫາກຂາດຕົວໃນປີ1993, ແຕ່ພາກສ່ວນພະນັກງານທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນ ກໍໄດ້ສືບຕໍ່ປະຕິບັດວຽກງານໃຫ້ດຳເນີນໄປດ້ວຍດີຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຄື: ໃນເວລານັ້ນ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ ມີພະນັກງານ 166 ຄົນ, ຊັ້ນສູງ 43 ຄົນ, ຊັ້ນກາງ 40 ຄົນ, ຊັ້ນຕົ້ນ 53 ຄົນ ແລະ ພາລະກອນທົ່ວໄປ 30 ຄົນ; ພະນັກງານເຕັກນິກມີ 78 ຄົນ, ພະນັກງານ ບັນນາທິການພາຍໃນ 49 ຄົນ ແລະ ພະນັກງານບັນນາທິການຕ່າງປະເທດ 19 ຄົນ. ໃນແຕ່ລະມື້ ແມ່ນ ສາມາດຂຽນບົດຂ່າວ, ແປບົດຂ່າວ, ຈັດລາຍການ ແລະ ອ່ານຂ່າວກະຈາຍສຽງອອກອາກາດໄດ້ເຖິງ 19 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ ໃນຈຳນວນທັງໝົດ 30 ລາຍການ.

3/. ດ້ານເນື້ອໃນ:

ພາຍຫຼັງການບົດປ່ອຍມາໄດ້ໄລຍະໜຶ່ງເປັນເວລາດົນນານພໍສົມຄວນ, ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການໂຄສະນາຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການເສີມຂະຫຍາຍຫຼາຍເທົ່າທີ່ຄວນ ເນື່ອງຈາກກົນໄກຄຸ້ມຄອງແບບເກົ່າຍັງຄອບງຳ; ເນື້ອໃນຂໍ້ມູນການໂຄສະນາປະຈຳວັນຈຶ່ງແມ່ນອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ມີຕາມໜ້າໜັງສືພິມ ແລະ ໃບຂ່າວຂອງສຳນັກຂ່າວສານແຫ່ງປະເທດລາວ ໃນຂະນະທີ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາສຳນັກຂ່າວວິທະຍຸທັງໝົດ ໃນເວລານັ້ນ ກໍ່ໄປຂຶ້ນກັບສຳນັກຂ່າວສານແຫ່ງປະເທດລາວ ໄລຍະໜຶ່ງ ເຊັ່ນດຽວກັນ. ເນື້ອໃນທີ່ຈັດອອກອາກາດໃນລາຍການພາກຂ່າວຂອງ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ລໍຖ້າເອົາຂ່າວຈາກໜັງສືພິມ ແລະ ສຳນັກຂ່າວສານແຫ່ງປະເທດລາວ ສາກ່ອນ ໝາຍຄວາມວ່າ: ບົດຂ່າວທັງຫຼາຍທີ່ອ່ານອອກອາກາດໄປນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຄັດສັນເອົາຈາກໜັງສືພິມ ແລະ ໃບຂ່າວຂອງສຳນັກຂ່າວສານແຫ່ງປະເທດລາວ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະມີບັນທຶກສຽງສຳພາດ, ບັນທຶກສຽງຄຳປາໄສ ຫຼື ມີການຖ່າຍທອດສຽງໃນງານພິທີທາງການ ຕ່າງໆ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງຂັ້ນເທິງມາເພີ່ມເຕີມໃສ່. ເວົ້າລວມແລ້ວ, ເນື້ອໃນຂໍ້ມູນການໂຄສະນາຂອງວິທະຍຸ ກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ມາໃນເວລານັ້ນ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນພາກສ່ວນອື່ນເປັນຜູ້ປ້ອນໃຫ້ ຊຶ່ງແມ່ນເນື້ອໃນເອກະສານທາງການຕ່າງໆເອົາມາອ່ານອອກອາກາດເລີຍ.

ກ່ຽວກັບການສ່ອງແສງດ້ານເນື້ອໃນຕະຫຼອດໄລຍະນັ້ນ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ ກໍ່ປະຕິບັດໄດ້ດີສົມຄວນໃນການຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ການເມືອງຂອງພັກຄື: ເຜີຍແຜ່ບັນດາມະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີສາມ ແລະ ຄັ້ງທີສີ່ ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ເຜີຍແຜ່ບັນດາແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຄັ້ງທີ 1 ແລະ ຄັ້ງທີ 2 ຂອງລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ແລະ ຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ ສອງປະການຂອງພັກຄື: ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະ ສ້າງສາລະບອບໃໝ່, ຮຳບາດແຜ່ສົງຄາມ ແລະ ພື້ນຟູຊີວິດໃໝ່ຂອງປະຊາຊົນລາວ. ແຕ່ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມີລັກສະນະເຮັດການສ່ອງແສງແບບດ້ານດຽວ ຄື: ການອົບຮົມທິດສະດີການເມືອງ, ການເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ມະຕິຄຳສັ່ງຕ່າງໆຫຼາຍກ່ວາ, ໃນຂະນະທີ່ການສ່ອງແສງທາງສຽງມະຫາຊົນສ່ອງແສງຂະບວນການ ແລະ ຜົນງານຕົວຈິງ ຂອງມະຫາຊົນແມ່ນຍັງມີໜ້ອຍທີ່ສຸດ.

ຕໍ່ມາ ໃນໄລຍະແຫ່ງການຫັນປ່ຽນຈົນຕະນາການໃໝ່, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ໄດ້ປະຕິບັດບົດບາດເປັນຂົວຕໍ່ ລະຫວ່າງພັກ - ລັດ ກັບປະຊາຊົນ, ເນື້ອໃນການໂຄສະນາ ຈຶ່ງມີການຫັນປ່ຽນ, ໝາຍຄວາມວ່າໄດ້ສຸມໃສ່ເຮັດການສ່ອງແສງ 2 ດ້ານຄື: ເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ແຜນນະໂຍບາຍ ມະຕິຄຳສັ່ງຕ່າງໆຂອງພັກ ແລະ ແຜນການຂອງລັດ ລົງໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ເຂື່ອມຊຶມ ແລະ ຮັບຮູ້; ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ສ່ອງແສງທາງສຽງປະຊາຊົນຜ່ານຂະບວນການຕ່າງໆ, ຜົນງານຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສະພາບການປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຕົວຈິງ ຢູ່ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ພັກ - ລັດ ແລະ ສັງຄົມໄດ້ຮັບຮູ້, ທັງນີ້ ກໍ່ເພື່ອເປັນການຊ່ວຍດັດປັບທິດທາງແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ແຜນການແຫ່ງລັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກ່ວາເກົ່າ; ພ້ອມກັນນີ້ ກໍ່ຍັງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາຕໍ່ຕ່າງປະເທດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຄຽງຄູ່ກັນໄປພ້ອມ.

- ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ໃນໄລຍະ 20 ປີ ມານີ້, ບັນດາເນື້ອໃນການໂຄສະນາຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ໄດ້ເລີ່ມມີຫຼາຍຮູບຫລາຍສີ ແລະ ອຸດົມສົມບູນຂຶ້ນ, ເຊິ່ງສ່ອງແສງເຖິງຊີວິດຕົວ

ຈົງ ທາງດ້ານການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດເຮົາ, ວ່ອງໄວທັນກັບສະພາບການ, ບໍ່ວ່າຈະ ເປັນ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ກໍ່ຄື ສະພາບການທີ່ຫັນປ່ຽນໃໝ່ທາງດ້ານສາກົນ. ຮູບການ ແລະ ວິທີການຕົ້ນຕໍຂອງວິທະຍຸ ແມ່ນການສຳພາດບັນທຶກສຽງ, ການຖ່າຍທອດສຽງ, ການຂຽນບົດ-ຂ່າວ ດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ອ່ານອອກອາກາດສົດ; ແຕ່ກໍ່ມີບາງຂ່າວ, ບາງເຫດການທີ່ດ່ວນ ຊຶ່ງວິທະຍຸກະຈາຍ ສຽງແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຈັດກະຈາຍອອກອາກາດໄປກ່ອນທາງໜັງສືພິມ ແລະ ສຳນັກຂ່າວສານ. ອັນນີ້ ຖືວ່າ ເປັນ ບັດໃຈໃໝ່ທີ່ວິທະຍຸກັບຄືນມາເຮັດພາລະບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຕາມຫລັກການສາກົນ. ພ້ອມກັນນີ້, ໃນ ລາຍການວິທະຍຸ ກໍ່ຍັງມີການຕອບຈົດໝາຍກ່ຽວກັບຄວາມສົນໃຈ-ຂໍ້ຂ້ອງໃຈຂອງຜູ້ຟັງ ແລະ ຈັດເພງ ຕາມຄຳຂໍ ໂດຍປະພຶດປະຕິບັດແບບເປັນກັນເອງກັບຜູ້ຟັງ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຊົມຊອບ ຈາກຜູ້ຟັງເປັນຢ່າງດີ ຊຶ່ງໃນແຕ່ລະປີ ຈະມີຜູ້ຂຽນຈົດໝາຍມາຮ່ວມໃນລາຍການບໍ່ຕໍ່າກ່ວາ 20.000 ຫາ 30.000 ສະບັບ ແລະ ໂທລະສັບ ນັບເປັນຫລາຍ 100 ສາຍ ໃນແຕ່ລະວັນ.

4/. ດ້ານເຕັກນິກ:

- ພາຍຫຼັງທີ່ປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍຢ່າງສົມບູນໃນປີ 1975, ບັນດາສະ ຖານີ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຕ່າງໆຊຶ່ງໃນເມື່ອກ່ອນ ຈຳນວນໜຶ່ງຂຶ້ນນຳກະຊວງໂຄສະນາຖະແຫລງຂ່າວ, ວັດ ທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຈຳນວນໜຶ່ງຂຶ້ນກັບກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ຈຳນວນໜຶ່ງຂຶ້ນກັບກະຊວງມະ ຫາດໄທ ແລະ ອີກຈຳນວນໜຶ່ງຂຶ້ນກັບໜ່ວຍຖະແຫລງຂ່າວພິເສດ ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ (**USED**) ນັ້ນ, ມາຢູ່ໃນລະບອບໃໝ່, ແມ່ນໃຫ້ຂຶ້ນກັບກະຊວງໂຄສະນາຖະແຫລງຂ່າວ-ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງ ທ່ຽວເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ; ຈາກນັ້ນບັນດາສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຈຶ່ງໄດ້ ຖືກສັ່ງໂຈະຫລືວ່າຢຸດຕິການເຄື່ອນໄຫວ.

ສະເພາະສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງພຣະຣາຊະອານາຈັກລາວນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ມີໂຄງປະກອບ ສ້າງທາງດ້ານເຕັກນິກທີ່ມີມາດຖານສູງກ່ວາແຫ່ງອື່ນໆ ຈຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ຢ່າງຖາວອນ ເພື່ອເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງວິທະ ຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ, ເປັນປາກກະບອກສຽງຂອງພັກ-ລັດຖະບານ ແລະ ເປັນເວທີສະແດງ ຄຳ ຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ. ສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ໄດ້ກະຈາຍສຽງອອກເປັນສອງ ລະ ບົບຄື:

1/. ຄື້ນກາງ ຊຶ່ງມີກຳລັງແຮງກະຈາຍສຽງ 10 ກິໂລວັດ ອອກອາກາດເປັນສອງພາສາຄື: ພາສາ ລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ ໄປພ້ອມໆກັນ.

2/. ຄື້ນສັ້ນ ຊຶ່ງມີກຳລັງແຮງກະຈາຍສຽງສູງສຸດ 25 ກິໂລວັດ, ອອກຈາກອາກາດເປັນສອງພາ ສາເຊັ່ນດຽວກັນຄື: ພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດໄປພ້ອມໆກັນ.

ການກະຈາຍສຽງໃນສອງຄື້ນ, ສອງລະບົບພາສານີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ຕາມເຂດແຂວງ ທົ່ງພຽງເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ຕາມເຂດແຂວງພູດອຍ ຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງກວມເນື້ອທີ່ 55% ແລະ ກວມເອົາ 75% ຂອງຈຳນວນປະຊາກອນ, ກະຈາຍສຽງໄປຮອດບາງປະເທດໃນທະວີບອາຊີ - ປາ ຊີຟິກ ແລະ ບັນດາປະເທດໃນທະວີບເອີຣົບອີກຈຳນວນໜຶ່ງ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງພາຫະນະເຕັກນິກທັງໝົດ ເຖິງແມ່ນວ່າການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາປະເທດທຶນນິຍົມໄດ້ຖືກຕັດຂາດຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແຕ່ພວກເຮົາກໍໄດ້ອີງໃສ່ງົບປະມານຂອງລັດຖະບານລາວເຮົາເອງເປັນຕົ້ນຕໍ; ພ້ອມກັນນັ້ນກໍໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຖະນຸບຳລຸງບົວລະບັດຮັກສາເຄື່ອງຂອງວັດຖຸ-ພາຫະນະເຕັກນິກທີ່ມີ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງອາໄຫລ່ປ່ຽນຖ່າຍທີ່ເຫຼືອຈາກລະບອບເກົ່າປະສົມປະສານກັບເຄື່ອງເສດເຫຼືອໃນປາງສົງຄາມ. ໃນໄລຍະປີທຳອິດນີ້, ເຄື່ອງອາໄຫລ່ປ່ຽນຖ່າຍໃໝ່ສຳລັບຈະມາສັບປ່ຽນອັນເກົ່ານັ້ນບໍ່ມີ ເພາະວ່າງົບປະມານຖືກຈຳກັດ, ມີຫຼາຍຊະນິດ ຫຼາຍໆປະເພດເຄື່ອງອາໄຫລ່ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ຂາດບໍ່ໄດ້ນັ້ນ ກໍໄດ້ປ່ຽນເອົາເຄື່ອງອາໄຫລ່ທຽບເທົ່າ ຫຼື ດັດແກ້ໃສ່ເພື່ອຄຳປະກັນທ້າທຳການເມືອງຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ. ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຄຸນນະພາບຂອງສຽງຂອງລາຍການຕ່າງໆ ຈຶ່ງບໍ່ຄ່ອຍດີ, ບໍ່ແຈ່ມແຈ້ງ ຫຼື ບໍ່ແຫຼມຄົມເທົ່າທີ່ຄວນ.

ແຕ່ເນື່ອງຈາກທາງພັກ ແລະ ລັດຖະບານເຮົາ ໄດ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານຂະແໜງນີ້ ຈຶ່ງຕົກລົງເຫັນດີໃຫ້ຊ່ວຍສ້າງວິທະຍຸຄື້ນກາງ ທີ່ມີກຳລັງແຮງກະຈາຍສຽງອອກອາກາດ 150 ກິໂລວັດ ໃນຊຸມປີ 1980, ສຳເລັດຢ່າງສົມບູນ ໃນປີ 1985 ແລະ ທຳການທົດລອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຢ່າງເປັນທາງການນັບແຕ່ນັ້ນຈົນມາເຖິງປະຈຸບັນ.

ສະນັ້ນ, ເວົ້າລວມແລ້ວ, ໃນວິວັດທະນາການຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ໂດຍຜ່ານແຕ່ລະໄລຍະນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ມີການເພີ່ມພະລັງກະຈາຍລາຍການອອກອາກາດດັ່ງນີ້ຄື: ແຕ່ປີ 1975 ຫາ 1990 ແມ່ນໄດ້ໃຊ້ຄວາມແຮງສົ່ງແຕ່ 10 ກິໂລວັດ ຫາ 150 ກິໂລວັດ ແລະ ມາເຖິງປີ 1995 ນີ້ ລັດຖະບານກໍໄດ້ຕັດສິນໃຈຊື້ເຄື່ອງສົ່ງຄື້ນສັ້ນ 50 ກິໂລວັດ ແລະ ຕິດຕັ້ງສຳເລັດເຮັດໃຫ້ກຳລັງແຮງຂອງວິທະຍຸສາມາດກະຈາຍສຽງໄປໄດ້ທົ່ວທຸກແຫ່ງພາຍໃນປະເທດເຮົາ ແລະ ຕ່າງປະເທດອີກຈຳນວນໜຶ່ງ.

IV/. ໄລຍະແຕ່ປີ 1995 - 2010: (15 ປີ)

1/. ພາລະບົດບາດແລະໜ້າທີ່ :

- ໄລຍະນີ້ແມ່ນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງບາດລ້ຽວປະຫວັດສາດຂອງຍຸກສະໄໝເຕັກນິກແຫ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ICT) ພັດທະນາຂະຫຍາຍຕົວໃນຍຸກໂລກາວິວັດ ອັນໄດ້ແກ່ດຶງ ແລະ ທ້ອນໂຮມເອົາໝົດທຸກວິທະຍາສາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄປສູ່ລວງເລິກຂອງການພັດທະນາຮອບດ້ານ, ໃນນັ້ນ ນັບທັງຂະແໜງການ ວຽກງານດ້ານສື່ສານມວນຊົນອີກດ້ວຍ. ໂດຍສວຍໃຊ້ກາລະໂອກາດທີ່ເອື້ອອຳນວຍສົມທົບກັບຜົນກະທົບຂອງອິດທິພົນດັ່ງກ່າວ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈທັນມານຳໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າສູ່ການຜະລິດ ນັບຕັ້ງແຕ່ຂອດລົງສຳພາດອັດສຽງ, ຕັດຕໍ່, ອັດສຽງ ແລະ ກະຈາຍລາຍການອອກອາກາດ, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເນື້ອໃນ, ຮູບການ ແລະ ສຽງທີ່ກະຈາຍອອກອາກາດ ດັງພັງແຈ້ງເສາະໄສກ່ວາແຕ່ກ່ອນ ຫຼາຍເທົ່າ ແລະ ການຜະລິດກ່ວ່າໄວທັນການກ່ວາເວລາໃດໝົດ.

ການພັດທະນາວິທະຍຸກະຈາຍສຽງໃນໄລຍະນີ້ແມ່ນເລິ່ງໃສ່ທັງສອງດ້ານຄື: ດ້ານໜຶ່ງແມ່ນ ຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານ ແລະ ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ແມ່ນບັນນາທິການ ແລະ ເຕັກນິກ ເຮັດໄປພ້ອມໆກັນ.

2/. ດ້ານການຈັດຕັ້ງແລະກຳສ້າງພະນັກງານ:

ໄປຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາປັບປຸງທາງດ້ານພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ, ກຳລັງແຮງສົ່ງ, ການສຽງ ແລະ ດ້ານເນື້ອໃນແລ້ວ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ວຽກງານກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພັກ ແລະ ພະນັກງານ ໂດຍໄດ້ຈັດເຂົ້າໃນລະບົບກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງ ທັງໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວນານ, ພາຍຫຼັງປະເທດຊາດໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ:

ປີ 1975-1983: ເປັນກົມວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ 6 ພະແນກ ມີພະນັກງານ ທັງໝົດ 330 ຄົນ (ມາຈາກເຂດປົດປ່ອຍ 150 ຄົນ ແລະ ຢູ່ວຽງຈັນ 170 ຄົນ) ຄື: ພະແນກບັນນາທິການລວມ, ພະແນກເຕັກນິກ, ພະແນກວັນນະຄະດີ, ພະແນກບໍລິຫານ, ພະແນກຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະແນກໂທລະໂຄ່ງ.

ປີ 1983-1993: ເປັນອຳນວຍການວິທະຍຸ-ໂທລະພາບແຫ່ງຊາດ ປະກອບ 8 ກົມຄື: ກົມບັນນາທິການພາຍໃນ, ກົມບັນນາທິການຕ່າງປະເທດ, ກົມເຕັກນິກ, ກົມໂທລະພາບ, ກົມຫ້ອງການ, ກົມຈັດຕັ້ງ-ພະນັກງານ, ກົມໂທລະໂຄ່ງ ແລະ ກົມພົວພັນຕ່າງປະເທດ.

ປີ 1993-1998: ເປັນອຳນວຍການວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ ໂດຍແຍກໂທລະພາບອອກເປັນອົງການເອກະລາດເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ປ່ຽນຈາກກົມລົງມາເປັນພະແນກ ແລະ ຍຸບບາງພະແນກ ແລະ ຍັງເຫຼືອ 4 ພະແນກຄື: ພະແນກບັນນາທິການພາຍໃນ, ພະແນກບັນນາທິການຕ່າງປະເທດ, ພະແນກເຕັກນິກ ແລະ ພະແນກຫ້ອງການ.

ປີ 1998-2005: ປ່ຽນຈາກອຳນວຍການວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດມາເປັນ ສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ປະກອບມີ 11 ພະແນກຄື: ພະແນກຂ່າວ-ບົດ, ພະແນກບັນນາທິການຕ່າງປະເທດ, ພະແນກລາຍການ, ພະແນກວັນນະຄະດີ, ພະແນກພາສາຊົນເຜົ່າ, ພະແນກ FM, ພະແນກຄົ້ນຄ້ວາເຕັກນິກ, ພະແນກການສຽງ, ພະແນກເຄື່ອງສົ່ງ, ພະແນກລາຍການວິທະຍຸອິນເຕີເນັດ (**Radio Internet**) ແລະ ພະແນກຫ້ອງການບໍລິຫານ ມີພະນັກງານທັງໝົດ 162 ຄົນ, ໃນນີ້ນັບທັງຜູ້ກຳລັງສຶກສາຕໍ່ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ປີ 2005-2010: ອີງໃສ່ທິດທາງໃໝ່ແຫ່ງການປັບປຸງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ກະທັດລັດເປົາບາງແຕ່ມີປະສິດທິຜົນມາຮອດໄລຍະນີ້ໄດ້ມີການຈັດວາງຄືນໃໝ່ໂດຍໄດ້ປ່ຽນຈາກສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວມາເປັນ ອຳນວຍການວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ ປະກອບມີ 10 ພະແນກຄື: ພະແນກຂ່າວ-ບົດ, ພະແນກບັນນາທິການຕ່າງປະເທດ, ພະແນກລາຍການ, ພະແນກວັນນະຄະດີ, ພະແນກພາສາຊົນເຜົ່າ, ພະແນກຄົ້ນຄ້ວາເຕັກນິກ, ພະແນກການສຽງແລະໄອທີ (IT), ພະແນກເຄື່ອງສົ່ງ, ພະແນກຫ້ອງການ-ບໍລິຫານ ແລະ ພະແນກຈັດຕັ້ງ-ພະນັກງານ ມີພະນັກງານທັງໝົດ 147 ຄົນ, ຍິງ 44 ຄົນ ໃນນີ້ນັບທັງຜູ້ກຳລັງສຶກສາຕໍ່ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

3/. ດ້ານບັນນາທິການ:

ໄປຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາລະບົບເຕັກນິກການສຽງ ແລະ ເຄື່ອງສົ່ງ ວຽກງານບັນນາທິການແມ່ນໜ້າທີ່ການເມືອງຕົ້ນຕໍຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ຊຶ່ງໜ້າທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນສຸມໃສ່ໂຄສະນາ

ເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ-ລັດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນມະຕິຄັ້ງທີ 5, 6, 7 ຂອງພັກ ໃນນີ້ແມ່ນ ສຸມໃສ່ໂຄສະນາ 8 ແຜນງານບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະບານທີ່ເລັ່ງໃສ່ຊຸກຍູ້ການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ລົບລ້າງ ຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຫັນເອົາປະເທດຊາດໄປສູ່ອຸດສະຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝເທື່ອລະ ກ້າວບົນພື້ນຖານແນວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ທາງດ້ານຈົນຕະນາການຂອງພັກ. ເວົ້າລວມແລ້ວ ວິທະຍຸກະຈາຍ ສຽງແຫ່ງຊາດ ແມ່ນມີບົດບາດສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາຄຸນນະພາບຊີວິດ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ສາລະ ໜ້າຮູ້ ແລະ ຄວາມບັນເທີງຕ່າງໆ, ກວມລວມໄດ້ເນື້ອທີ່ອັນກວ້າງໃຫຍ່ ສົ່ງໄປເຖິງຄອບຄົວຂອງປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຍັງເປັນສື່ທີ່ນຳໜ້າສື່ອື່ນໆໃນປະເທດລາວ. ພິເສດ ສື່ວິທະຍຸຍັງແມ່ນເພື່ອນຄູ່ໃຈໃນການ ພັດທະນາຊຸມຊົນຜູ້ດ້ອຍໂອກາດໃນກຸ່ມຊາວກະສິກອນ, ຊາວຜູ້ອອກແຮງງານທຳການຜະລິດ, ແມ່ຍິງ- ເດັກນ້ອຍ ແລະ ກຸ່ມຄົນອື່ນໆ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ຈັກ ແລະ ມີບົດຮຽນໃນການທຳມາຫາກິນທີ່ດີ, ຍົກສູງ ສະມັດຕະພາບການຜະລິດໃຫ້ເປັນສິນຄ້າ, ຮູ້ຈັກຮັກສາສຸຂະພາບ, ເຂົ້າໃຈເຖິງຄຸນປະໂຫຍດຂອງການສຶກ ສາຕະຫຼອດຮອດເລື່ອງລາວ, ຂ່າວຄາວຕ່າງໆທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ສະນັ້ນ, ສື່ວິທະຍຸຈຶ່ງເປັນ ສື່ທີ່ມີລັກສະນະນຳໜ້າ ແລະ ຂາດບໍ່ໄດ້ ແລະ ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ແນ່ນອນກໍຄື ເມື່ອແຫຼ່ງຂ່າວຈາກວິທະຍຸຫາກໝົດ ໄປ, ປະຊາຊົນກໍຈະບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂ່າວອື່ນໆໄດ້ ຍ້ອນພູມລຳເນົາຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເປັນພູຜາປ່າດອຍເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ບາງບ່ອນ ໜັງສືພິມກໍບໍ່ສາມາດໄປເຖິງໄດ້ ແລະ ປະຊາຊົນຈຳນວນບໍ່ ໜ້ອຍ ກໍຍັງກົກໜັງສືຢູ່ ຫຼື ຖ້າຈະເວົ້າເຖິງສື່ໂທລະພາບ ກໍຍັງມີອັນຈຳກັດຢູ່ ຍ້ອນພື້ນທີ່ບໍ່ມີໄຟຟ້າ ແລະ ລາຄາໃຊ້ຈ່າຍຊື້ເຄື່ອງຮັບສື່ປະເພດນີ້ກໍຍັງແພງ ແລະ ສູງກວ່າສື່ວິທະຍຸຕັ້ງຫຼາຍເທົ່າ. ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ການພັດທະນາສື່ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີບາດກ້າວ ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.

ມາຮອດປີ 2005 ພວກເຮົາໄດ້ກະຈາຍສຽງທັງສາມສະຖານີ ລວມມີເຖິງ 72 ລາຍການ, ຄິດໄລ່ ເປັນເວລາກະຈາຍສຽງ 46 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ ຕໍ່ວັນ. ບັນຫາທີ່ພົ້ນເດັ່ນກວ່າໝູ່ແມ່ນການປັບປຸງຮູບແບບ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງລາຍການວິທະຍຸໃຫ້ເຂົ້າສູ່ມາດຖານທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມ ທິດທາງໂຄສະນາສຳລັບແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ສະໜອງໄດ້ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານຂ່າວຄາວ, ຂໍ້ມູນຂ່າວ ສານ, ເນື້ອຫາສາລະ ແລະ ການບັນເທີງແກ່ຜູ້ຟັງໃນລະດັບອັນແນ່ນອນຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງ ພັກ ແລະ ລັດ. ອັນນີ້ແມ່ນການພັດທະນາທີ່ມີລັກສະນະຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນລະບົບເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍ ຕົວຢ່າງຄົບຊຸດຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ໃນຕະຫຼອດໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ.

ນອກຈາກເຮັດໜ້າທີ່ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ແຜນການພັດທະນາເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດກົດໝາຍຂອງລັດແລ້ວ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ໂຄສະນາສິນຄ້າ, ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການ ຜະລິດຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ກາຍເປັນສິນຄ້າ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນດີຂຶ້ນຕາມລຳດັບ. ມາຮອດປັດຈຸບັນນີ້(2010)ພວກເຮົາກະຈາຍສຽງ ທັງໝົດສາມສະຖານີ ມີ 90 ກວ່າລາຍການ77ຊົ່ວໂມງຕໍ່ວັນໂດຍການກະຈາຍສຽງເປັນພາສາລາວ,ມົ້ງ, ກຶມມຸ,ພາສາຝຣັ່ງ,ອັງກິດ,ຫວຽດນາມ,ຂະແມແລະພາສາໄທ.

4/. ດ້ານເຕັກນິກການສຽງແລະເຄື່ອງສົ່ງ:

ອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຜູ້ຟັງທີ່ນັບມື້ມີຫຼາຍລະດັບ ແລະ ເພື່ອຕອບສະໜອງດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃຫ້ໄດ້ດີກ່ວາເກົ່າ ໃນວັນທີ 22 ພຶດສະພາ 1997 ພວກເຮົາໄດ້ສໍາເລັດການສ້າງຕັ້ງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງລະບົບ FM ຄວາມແຮງ 20 ກິໂລວັດ ໃນຄວາມຖີ່ 103,7 **MHz** ເປັນແຫ່ງທຳອິດທີ່ເປັນປະຫວັດສາດຂອງຊາດລາວເຮົາ, ປັບປຸງລະບົບເຄື່ອງສົ່ງພາກພາສາຕ່າງປະເທດ ຄົ້ນສົ້ນ 10 ກິໂລວັດ ແລະ ມາຮອດວັນທີ 01 ມັງກອນ 2001 ກໍ່ໄດ້ຕິດຕັ້ງລະບົບ FM ເພີ່ມເຕີມອີກໜຶ່ງແຫ່ງໃນຄວາມແຮງ 2 ກິໂລວັດ ແລະ ໃນຄວາມຖີ່ 97,25 **MHz** . ໃນປີດຽວກັນນີ້ພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ສົ່ງສັນຍານຜ່ານດາວທຽມທັງສອງລະບົບຄື: AM ແລະ FM ອັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ສັນຍານວິທະຍຸສາມາດກວມໄດ້ເນື້ອທີ່ 65 - 70% ແລະ ກວມຈຳນວນພົນລະເມືອງໄດ້ເຖິງ 80-90%. ຕໍ່ມາ ໃນວັນທີ 23 ມີນາ 2003 ໄດ້ຂຶ້ນເວັບໄຊຕ໌ວິທະຍຸ Website: www.lnr.org.la ແລະ ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2008 ໄດ້ສໍາເລັດການຕິດຕັ້ງລະບົບວິທະຍຸອອນໄລນ໌ເອັຟເອັມ FM ONLINE. ນອກຈາກນີ້, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ມີການພັດທະນາທາງດ້ານລະບົບການສຽງໃຫ້ມີຄຸນນະພາບໃໝ່ເທື່ອລະກ້າວ ໂດຍທັນຈາກລະບົບອານາລອກໄປສູ່ລະບົບດິຈິຕອນ (**Analogue - Digital**) ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄຸນນະພາບສຽງຂອງວິທະຍຸໂດຍສະເພາະແມ່ນລະບົບ FM ເສາະໄສຊັດເຈນ ແລະ ນິ້ມນວນຊວນຟັງກ່ວາແຕ່ກ່ອນຢ່າງຂາດຂັ້ນ.

5/. ດ້ານການພົວພັນກັບວິທະຍຸກະຈາຍສຽງທ້ອງຖິ່ນແລະສາກົນ:

ກ. ດ້ານການພົວພັນກັບວິທະຍຸກະຈາຍສຽງທ້ອງຖິ່ນ:

ທົ່ວປະເທດເຮົາມີສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງທັງໝົດ 35 ແຫ່ງ ແບ່ງອອກເປັນລະບົບ **AM** 10 ແຫ່ງ ແລະ ລະບົບ **FM** 25 ແຫ່ງ. ກຳລັງແຮງສົ່ງຕໍ່າສຸດ 100 ວັດ ແລະ ສູງສຸດ 200 ກິໂລວັດ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ເຖິງວ່າກົນໄກການພົວພັນປະສານງານລະຫວ່າງວິທະຍຸສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນລະບົບສາຍການປົກຄອງກໍ່ຕາມ ແຕ່ພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ມີການພົວພັນກັບວິທະຍຸທ້ອງຖິ່ນໃນຮູບແບບ ລັກສະນະວິຊາການເພື່ອນຮ່ວມອາຊີບດຽວກັນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນການຊ່ວຍຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທາງດ້ານບັນນາທິການ ແລະ ເຕັກນິກ ເປັນຕົ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຍັງມີ ການຮ່ວມມືກັບວິທະຍຸສາກົນອີກຈຳນວນໜຶ່ງເຊັ່ນ: ອົງການສະວີເດັນເພື່ອການພັດທະນາສາກົນ (ຊິດາ/ SIDA), ວິທະຍຸເຢຍລະມັນ (ດອຍຈ໌ ເວັນເລີ້/DW) ແລະ ວິທະຍຸອິດສະຕຣາລີ (ເອບີຊີ/ABC), ໂດຍສະເພາະແມ່ນອົງການຊິດາແມ່ນໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາໃນການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະກອບຕິດຕັ້ງລະບົບທ້ອງຖິ່ນດິຈິຕອນ (Digital Studio) ໃນການຜະລິດລາຍການ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ຍັງ ໄດ້ຊ່ວຍສ້ອມແປງທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ມອບອາໄຫລ່ຈຳນວນໜຶ່ງເທົ່າທີ່ມີຄວາມສາມາດໃຫ້ໄດ້ ແກ່ສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງທ້ອງຖິ່ນເຂດແຂວງທົ່ວປະເທດເຮົາ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ບັນດາສະຖານີວິທະຍຸ ທ້ອງຖິ່ນເຂດແຂວງ ແລະ ເມືອງ ກໍ່ຍັງໄດ້ໃຫ້ການຮ່ວມມືລາຍງານຂ່າວມາຍັງສະຖານີວິທະຍຸສູນກາງຂອງພວກເຮົາເປັນຢ່າງດີ, ເຮັດໃຫ້ຂ່າວຄາວມີລັກສະນະກວມລວມທົ່ວປະເທດ; ເວົ້າລວມແລ້ວ, ບ່ອນໃດທີ່ມີສັນຍານໂທລະສັບໄປເຖິງ ກໍ່ແມ່ນມີລາຍງານຂ່າວມາເຖິງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງ

ຊາດຂອງພວກເຮົາ,ເນື້ອໃນຮູບແບບຂອງລາຍການ ກໍ່ອຸດົມສົມບູນ ທັງວ່ອງໄວທັນການກ່ວາເກົ່າ ເຮັດໃຫ້ການປັບປຸງພັດທະນາ ເນື້ອໃນຂອງວິທະຍຸ ສາມາດສະໜອງໄດ້ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຟັງໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນຕາມລຳດັບ.

ຂ. ດ້ານການພົວພັນກັບວິທະຍຸສາກົນ:

ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ມີສາຍພົວພັນຮ່ວມມືກັບຫຼາຍໆອົງການຈັດຕັ້ງສື່ກະຈາຍສຽງ ແລະ ສະຖານີວິທະຍຸສາກົນທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ແລກປ່ຽນລາຍການ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກສູງຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານ (**Capacity building**) ແລະ ຊ່ວຍສະໜອງວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນຈຳນວນໜຶ່ງ ບົນພື້ນຖານຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນປະໂຫຍດ. ມາຮອດປະຈຸບັນນີ້, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສື່ກະຈາຍສຽງລະດັບຂົງເຂດ ແລະ ສາກົນເຊັ່ນ **AIBD, ABU** ແລະ **ASEAN in Action** ແລະ ໄດ້ມີການພົວພັນເຊັນສັນຍາຮ່ວມມືກັບວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຫວຽດນາມ (VOV) ແລະ ວິທະຍຸສາກົນແຫ່ງ ສ.ປ.ຈີນ (CRI) ເພື່ອແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ບັນນາທິການໃນການພັດທະນາວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງໃຜລາວຕາມ ທ່າແຮງ ແລະ ອັດຕາຄວາມສາມາດຕົວຈິງທີ່ມີ. ພິເສດແມ່ນໄດ້ຮ່ວມມືກັບວິທະຍຸສາກົນແຫ່ງປະເທດຈີນ (CRI), ວິທະຍຸສາກົນແຫ່ງແປຍເທດຝຣັ່ງ (RFI) ແລະ ວິທະຍຸອິສຕຣາລີ (ABC) ເພື່ອຕິດຕັ້ງສະຖານີ ເຄືອຄ່າຍສົ່ງຕໍ່ສັນຍານສຽງ (Relay Station) ມາຍັງປະເທດລາວເຮົາ, ອັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວເຮົາ ມີບົດບາດຊື່ສຽງສູງຂຶ້ນຕື່ມ, ສາມາດເຊື່ອມຕົວເຂົ້າກັບຂົງເຂດ ແລະ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງວົງການສື່ມວນຊົນໂລກ ໄດ້ອີກບາດກ້າວໜຶ່ງ.

VI. ພາກສັງເກດຕີລາຄາ:

ຕະຫຼອດໄລຍະ 50 ປີ ແຫ່ງການກຳເນີດເກີດຂຶ້ນ, ທົດສອບໃນແປວໄຟແຫ່ງການປະຕິວັດ ແລະ ພັດທະນາຕົນເອງຕາມແຕ່ລະໄລຍະຂອງຍຸກສະໄໝ ແລະ ຄວບເອົາສອງສະຕະວັດທີ່ຄື: ສະຕະວັດທີ 20 ແລະ 21 ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວໄດ້ສ້າງວິລະກຳປະຫວັດສາດທີ່ສະແດງອອກໃນດ້ານດີ ແລະ ດ້ານອ່ອນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1/. ດ້ານດີ:

1/. ເຖິງວ່າຈະຕົກຢູ່ໃນສະພາບສົງຄາມທຳລາຍຢ່າງໜັກໜ່ວງ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ອັນດຸເດືອດຊ້ຽວຊາດ ມີທັງການເສຍສະຫຼະຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຢ່າງບໍ່ສາມາດປະເມີນຄ່ານັ້ນໄດ້ກໍ່ຕາມ ແຕ່ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ກໍ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈສູ້ຊົນອົດທົນຜ່ານຜ່າເຮັດຫຼ້ອນໜ້າທີ່ທີ່ຊາດ ແລະ ການປະຕິວັດມອບໝາຍໃຫ້, ສ້າງໄດ້ຜົນງານຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ປະກອບສ່ວນຢ່າງສຳຄັນເຂົ້າໃນໄຊຊະນະລວມຂອງຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະດ້ວຍການປຸກລະດົມຂະບວນການລວມ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະ ມະຕິຄຳສັ່ງຂອງພັກ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງລັດ ແລະ ສ່ອງແສງຂະບວນການ ແລະ ຜົນງານຕົວຈິງຂອງປະຊາຊົນຢ່າງໄດ້ຮັບຜົນດີ.

2/. ໃນ 50 ປີຜ່ານມານີ້ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ບໍ່ພຽງແຕ່ສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ການເມືອງທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໄດ້ດີເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ປັບປຸງພັດທະນາຕົນເອງ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ອັນສໍາຄັນແມ່ນໄດ້ຍົກສູງລະດັບຄວາມສາມາດ, ບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການຂອງພະນັກງານທາງດ້ານວຽກງານ ບັນນາທິການ ແລະ ເຕັກນິກ, ຍົກສູງຄຸນນະພາບທາງດ້ານເນື້ອໃນໄປຕາມທິດໂຄສະນາຂອງຄະນະໂຄສະນາອົບຮົມສູນກາງພັກ, ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທໍາ ໃນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ທັນການ ແລະ ເຊື່ອມຊຶມເຂົ້າໃນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ, ຊຸມຊົນຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ເປັນປະຈໍາ.

3/. ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ຍັງໄດ້ບຸກໜ້າບັນຕົວເຊື່ອມຕົວເຂົ້າກັບຍຸກສະໄໝແຫ່ງຍຸກໂລກາວິວັດທີ່ນໍ້າໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານມວນຊົນ (ICT) ໄດ້ດີພໍສົມຄວນເຮັດໃຫ້ສາມາດພັດທະນາລະບົບການສຽງຂອງຕົນ ໃຫ້ທັນປ່ຽນຈາກລະບົບອານາລອກ ໄປສູ່ ລະບົບດິຈິຕອນ (Analogue - Digital) ເທື່ອລະກ້າວ, ອັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃໝ່ຂອງຍຸກສະໄໝ.

4/. ຜ່ານການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງໃນໜ້າທີ່ວຽກງານການເມືອງ ແລະ ວິຊາສະເພາະທີ່ຖືກມອບໝາຍ, ສະມາຊິກພັກ, ພະນັກງານ ແລະ ພາລະກອນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳນຳພາຂອງຄະນະພັກຮາກຖານວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ກໍໄດ້ພັດທະນາປັບປຸງຕົນເອງເຮັດໃຫ້ພັກຮາກຖານ ສາມາດກໍ່ສ້າງໄດ້ໜ່ວຍພັກແຂວງຮຸ້ນຳພັກຮອບດ້ານ ໄດ້ຫຼາຍໜ່ວຍພັກຕິດຕໍ່ກັນຫຼາຍປີ ແລະ ທັງເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກ ແລະ ມະຫາຊົນ ມີຄຸນສົມບັດສິນທໍາປະຕິວັດ ແລະ ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາສະເພາະສູງຂຶ້ນເປັນລໍາດັບສາມາດຕອບຮັບໄດ້ກັບໜ້າທີ່ການເມືອງໃນໄລຍະໃໝ່ຂອງພັກໃນລະດັບອັນແນ່ນອນ.

ສາຍເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຈຸດດີ:

- ຍ້ອນມີການຊີ້ນຳນຳພາຢ່າງໃກ້ສິດຂອງສູນກາງພັກ ແລະ ຄະນະພັກກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທໍາ ຢ່າງເປັນປະຈໍາ.
- ຍ້ອນການນຳພາຂອງຄະນະພັກຮາກຖານວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການບຸກບັນຂອງຄະນະນຳ ແລະ ສະມາຊິກພັກ, ພະນັກງານ ແລະ ພາລະກອນຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວໝົດທຸກຄົນ.
- ຍ້ອນການຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມືຂອງຂະແໜງການສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃນການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ຢ່າງເປັນປະຈໍາ. ພິເສດແມ່ນການປະກອບສ່ວນລາຍງານຂ່າວເຫດການທີ່ສໍາຄັນໃຫ້ແກ່ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວຂອງພວກເຮົາໃນແຕ່ລະວັນ ເຮັດໃຫ້ຄົນໃນສັງຄົມສາມາດຮູ້ ແລະ ວາດມະໂນພາບໄດ້ເຖິງການເຄື່ອນໄຫວເໜັງຕີງຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ- ສັງຄົມໃນທົ່ວປະເທດ ເປັນຢ່າງດີ.
- ຍ້ອນການຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມືທີ່ດີຈາກວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດອ້າຍນ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງເຊັ່ນ: ຫວຽດນາມ, ສ.ປ.ຈີນ, ອະດີດສະຫະພາບໂຊຫວຽດ, ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອື່ນໆ ໃນເມື່ອກ່ອນ ແລະ ບາງອົງການຈັດຕັ້ງສື່ກະຈາຍສຽງລະດັບສາກົນ ແລະ ຂົງເຂດເຊັ່ນ: **ABU, AIBD, ITU...**

- ຍ້ອນມີກົດໝາຍສື່ມວນຊົນເປັນພື້ນຖານບ່ອນອົງອັນສໍາຄັນ ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮົບວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຂອງພວກເຮົາ ສາມາດປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ ໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ແລະ ກ້ວາງຂວາງກ່ວາເກົ່າ.

2/. ດ້ານອ່ອນ:

1/. ການຊີ້ນຳທາງດ້ານເນື້ອໃນບໍ່ທັນລົງເລິກດີ ສ່ວນທາງດ້ານວິຊາການກໍ່ຍັງມີລັກສະນະລວມໆຢູ່

2/. ຍັງບໍ່ສາມາດສ້າງໄດ້ຈຳນວນຫລາຍພຽງພໍ ພະນັກງານສືບທອດທີ່ມີຄວາມຊຳນານງານ ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານພາສາ ແລະ IT ຢ່າງເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ບໍ່ພຽງພໍກັບໜ້າວຽກ; ຍັງມີພະນັກງານຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍທີ່ປະສົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານວິຊາການເຕັກນິກ ແລະ ທາງດ້ານບັນນາທິການ, ໃນເມື່ອທຸກວຽກງານເລີ່ມກ້າວເຂົ້າສູ່ລະບົບເຕັກນິກວິທະຍາສາດ ແລະ ຮູບແບບທີ່ທັນສະໄໝກ່ວາເກົ່າ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງສາກົນນັ້ນ ແຕ່ບັນຫາທີ່ພົ້ນເດັ່ນຊ້ຳພັດຍັງແມ່ນລະດັບຄວາມສາມາດຮອງຮັບກັບລະບົບ IT ສະໄໝໃໝ່ຂອງພະນັກງານເຮົາ ຍັງຕໍ່າເກີນໄປ, ເມື່ອປະສົບບັນຫາກໍ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ທັງໝົດ.

3/. ຢູ່ໃນໄລຍະຫັ້ນປ່ຽນຈາກລະບົບອານາລອກໄປສູ່ລະບົບດິຈິຕອນນີ້, ເຄື່ອງອາໄຫລ່ປ່ຽນຖ່າຍ ມີລາຄາແພງ, ງົບປະມານບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການການບູລະນະສ້ອມແປງໃຫ້ມີລັກສະນະຍືນຍົງ, ສຽງຍັງບໍ່ທັນແຈ້ງເສາະໄສດີແທ້ ແລະ ກຳລັງແຮງສົ່ງ ກໍ່ຍັງບໍ່ສາມາດກວມໄດ້ເນື້ອທີ່ທົ່ວປະເທດ.

4/. ລາຍການອອກອາກາດຈຳນວນໜຶ່ງ ຍັງບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ແລະ ບໍ່ທັນດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຟັງໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຄວນ.

ສາຍເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຈຸດອ່ອນ:

- ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງສັງຄົມນັບມື້ນັບສູງຂຶ້ນ ແຕ່ລະດັບຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານເຮົາ ບໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາໃຫ້ທວງທັນກັບສະພາບການດັ່ງກ່າວ, ຍັງຂາດພະນັກງານທັງທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ.

- ຍ້ອນມີການຍົກຍ້າຍສັບປ່ຽນພະນັກງານການນຳໃໝ່ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ຍ້ອນພະນັກງານຈຳນວນໜຶ່ງບໍ່ແມ່ນນັກວິຊາການວິຊາສະເພາະລະດັບມີອາຊີບຢ່າງແທ້ຈິງ ບໍ່ໄດ້ຜ່ານປະສົບການຕົວຈິງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງຝຶກອົບຮົມມາກ່ອນ.

- ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອາໄຫລ່ປ່ຽນຖ່າຍຂອງລະບົບເຄື່ອງສົ່ງ ແລະ ການສຽງມີລາຄາແພງ ຕ້ອງຈ່າຍເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແຕ່ງົບປະມານລົງທຶນໃສ່ດ້ານນີ້ ຊ້ຳພັດມີໜ້ອຍເກີນໄປ.

- ເຄື່ອງສົ່ງຈຳນວນໜຶ່ງເກົ່າແກ່ກາຍອາຍຸການໃຊ້ງານມາແລ້ວຫລາຍປີ ຈົນບໍ່ມີເຄື່ອງອາໄລ່ໃໝ່ຈະປ່ຽນຖ່າຍ.

3/. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້:

ຢາກເຮັດໃຫ້ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງກາຍເປັນພາຫະນະສື່ມວນຊົນທີ່ດີ, ເປັນປາກກະບອກສຽງທີ່ແຫຼມຄົມຂອງພັກ-ລັດ ແລະ ເປັນເວທີສະແດງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນອັນກ້ວາງໃຫຍ່ຂອງມະຫາຊົນຢ່າງແທ້ຈິງພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ມີການພັດທະນາຢ່າງຄົບຊຸດຕາມລະບົບຂອງມັນເຊັ່ນ:

1/. ຕ້ອງມີການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ, ມີການຊີ້ນຳນຳພາຢ່າງໃກ້ສິດຂອງພັກ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການວິທະຍາສາດ ການບໍລິການຄຸ້ມຄອງການກະຈາຍສຽງຄັກແນ່. **(Broadcast Management).**

2/. ຕ້ອງມີການຍົກສູງຂີດຄວາມອາດສາມາດຂອງພະນັກງານທັງໃນລະບົບໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ **(Capacity Building)** ແລະ ສັບຊ້ອນເອົາພະນັກງານສືບທອດໝູ່ມນ້ອຍເຂົ້າມາທົດແທນໃຫ້ພຽງພໍກັບບໍລິມາດຂອງວຽກງານທີ່ນັບມື້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມຕົວເຂົ້າກັບສະພາບການໃໝ່ໃນຂົງເຂດ ແລະ ສາກົນໄດ້.

3/. ຕ້ອງມີງົບປະມານການລົງທຶນໃສ່ດ້ານນີ້ຢ່າງພຽງພໍ, ມີອຸປະກອນເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝ, ພ້ອມທັງອາໄຫລ່ປຸງຖ່າຍ ແລະ ມີພາຫະນະແລ່ນວຽກທີ່ຈຳເປັນຢ່າງພຽງພໍ.

4/. ຕ້ອງມີການພົວພັນກັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ, ບັນດາປະເທດໃນຂົງເຂດພາກພື້ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສື່ມວນຊົນອື່ນໆເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ຂໍ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ແລະ ທຶນຮອນເພື່ອຈັດຊື້ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອາໄຫລ່ປຸງຖ່າຍ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ສືບຕໍ່ເຂົ້າຮ່ວມເປັນສະມາຊິກທີ່ດີຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສື່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງເຄີຍປະຕິບັດມາແລ້ວ.

5/. ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງໜ່ວຍງານ **Marketing** ໃຫ້ແຂງແຮງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບກ່ວາເກົ່າ ສາມາດເປັນຕົວແທນຂອງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ໃນການວິໄນເຕັ້ນຊອກຫາແຫຼ່ງລາຍຮັບໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍກ່ວາເກົ່າ ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການແບກຫາບຂອງລັດຖະບານທາງດ້ານງົບປະມານ.

6/. ພັດທະນາປັບປຸງທາງດ້ານເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບແບບລາຍການວິທະຍຸໃຫ້ເຂົ້າສູ່ລວງເລິກວິຊາການ ແລະ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ, ຍົກສູງຄຸນນະພາບດ້ານການສຽງໃຫ້ນັ້ມນວນຊວນຟັງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ກຳລັງແຮງສົ່ງສາມາດກວມໄດ້ເນື້ອທີ່ອັນກ້ວາງໃຫຍ່ກ່ວາເກົ່າຂອງປະເທດ.

7/. ຕ້ອງສ້າງໂຄງການສຳຫລວດຜູ້ຟັງວິທະຍຸໃນແຕ່ລະກຸ່ມເປົ້າໝາຍໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອປະເມີນເຖິງຜົນໄດ້-ຜົນເສຍ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການສືບຕໍ່ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງແຜນພັດທະນາວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດໃນຕໍ່ໜ້າ.

8/. ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕາໜ່າງຂ່າວໃຫ້ລົງໄປເຖິງຂັ້ນຮາກຖານກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ, ກຸ່ມບ້ານວັດທະນະທຳແລະ ກຸ່ມບ້ານປອດຄະດີ.

VII. ພາກຂະຫຍາຍແລະພັດທະນາໃນຕໍ່ໜ້າ:

1/. ຕາມທິດທາງລວມແລ້ວແມ່ນອີງໃສ່ມະຕິ7ສະໄໝທີ8ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານສື່ມວນຊົນ.ສະນັ້ນ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດລາວ ຈະໄດ້ພັດທະນາ ແລະ ຂະຫຍາຍວຽກງານຂຶ້ນຕື່ມເພື່ອຮອງຮັບກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມໃນອານາຄົດ, ໃນນີ້ແມ່ນເພີ່ມ ລາຍການ ແລະ ເວລາອອກອາກາດໃຫ້ຮອດ 12 ໂມງທຸ່ງຄືນ, ປັບປຸງເນື້ອໃນອອກອາກາດໃຫ້ມີເນື້ອຫາສາລະທົ່ມປະໂຫຍດຂຶ້ນຕື່ມ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຟັງມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ຮັກລະບອບໃໝ່, ມີບົດຮຽນ

ຄວາມຮູ້ທີ່ດີໃນການພັດທະນາຄຸນນະພາບຊີວິດ ແລະ ພັດທະນາຖິ່ນຖານບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງຕົນ ເອງໃຫ້ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບຂົງເຂດ.ພິເສດແມ່ນ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ມະຕິ8ແລະມະຕິ9ຂອງກອງປະຊຸມ ໃຫຍ່ຂອງພັກ.ນອກນັ້ນແມ່ນ ໂຄສະນາໃຫ້ແກ່ງານມະຫາກຳກິລາຊີເກມຄັ້ງທີ25ທີ່ລາວເຮົາໄດ້ຮັບກຽດເປັນ ເຈົ້າພາບ,ວັນສ້າງຕັ້ງນະຄອນຫລວງວຽງຈັນຄົບຮອບ450ປີແລະກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກ ງານຖະແຫລງຂ່າວອາຊຽນຄັ້ງທີ10ທີ່ລາວເຮົາໄດ້ຮັບກຽດເປັນເຈົ້າພາບ.

2/. ສ້າງສະຖານີລະບົບFMແຫ່ງທີ III ຫຼື ໜຶ່ງແຫ່ງເພື່ອເປັນໂຄງການຕົວແບບທີ່ຫັນໄປສູ່ລະບົບກົນ ໂກການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ໄລ່ລຽງແນໃສ່ຫັນໄປສູ່ການກຸ້ມຕົນເອງທາງດ້ານການຜະລິດແລະຂະຫຍາຍ ກຳລັງແຮງສົ່ງໃນອານາຄົດ.

3/. ສ້າງຕັ້ງສະຖານີເຄືອຄ່າຍຖ່າຍທອດ ແລະ ສົ່ງສັນຍານສຽງ ກໍ່ຄືສະຖານີຂົງເຂດ ເພື່ອໃຫ້ສັນ ຍານຂອງວິທະຍຸສາມາດກວມໄດ້ເນື້ອທີ່ທົ່ວປະເທດ ແລະ ສາມາດຮັບຟັງໄດ້ຢ່າງສະດວກສະບາຍ ແລະ ຊັດແຈ້ງກ່ວາເກົ່າໃນນີ້ແມ່ນເລັ້ງໃສ່ການຂະຫຍາຍກຳລັງແຮງສົ່ງໄປສູ່ກຸ່ມເບົາໝາຍທີ່ແນ່ນອນກ່ວາເກົ່າ ໂດຍແມ່ນສ້າງລະບົບເຄືອຄ່າຍສົ່ງຕໍ່ໄປຕາມພູມລຳເນົາທີ່ມີພິລະເມືອງອາໄສຢູ່ຢ່າງໜາແໜ້ນ,ອາດເຊື່ອມຕໍ່ ກັບລະບົບສື່ສານຂອງລັດທີ່ມີແລ້ວໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ.(ສາຍໄຍແກ້ວOpticfiberຫລືລະບົບລວມຂອງ ສື່ສານທີ່ສາມາດສົ່ງສຽງແລະພາບໄດ້ໃນລະບົບດຽວຄືປະເທດທີ່ຈະເຮັດໄດ້ປະຕິບັດມາ: ໂທລະສັບ,ວິທະຍຸ ແລະ ໂທລະພາບແມ່ນໃຊ້ນຳກັນໄດ້).

4/. ບັບປຸງລະບົບການສຽງໃຫ້ເສາະໄສມີມວນຊວນຟັງ ໂດຍຫັນຈາກລະບົບອານາລອກໄປສູ່ລະ ບົບດິຈິຕອນ ເທື່ອລະກ້າວ ແລະ ກ້າວໄປເຖິງຄົບຊຸດ (Full digital).

5/. ສ້າງຕັ້ງສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງພາສາຊົນເຜົ່າ ເພື່ອກະຈາຍສຽງລາຍການພາສາຊົນເຜົ່າ ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ແນ່ໃສ່ສະໜອງຄວາມຮູ້ໃນການພັດທະນາຄຸນນະພາບຊີວິດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການນຳໃຊ້ເອກະລັກຄວາມໂດດເດັ່ນຂອງວິທະຍຸທີ່ວ່າຄົນຕາບອດບໍ່ຮູ້ໜັງສື ກໍ່ສາມາດສະແຫວງຮັບເອົາ ຄວາມຮູ້ຈາກທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງໄດ້.

6/. ສ້າງຕັ້ງສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງພາກພາສາຕ່າງປະເທດ ແລະ ຂຶ້ນລາຍການໃໝ່ພາສາຈີນ ອີກຕື່ມ, ແນ່ໃສ່ເຮັດໃຫ້ສະຖານີແຫ່ງນີ້ ກາຍເປັນພາຫະນະໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງ ພັກ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງລັດ, ເຜີຍແຜ່ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດລາວ, ສະ ຖານທີ່ວັດຖຸບູຮານປະຫວັດສາດ ແລະ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ, ແນ່ ໃສ່ເຮັດໃຫ້ຄົນຕ່າງປະເທດໃນປະເທດລາວ, ໃນພາກພື້ນ ແລະ ໃນໂລກ ເຂົ້າໃຈ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໄດ້ຫຼາຍ ຂຶ້ນ.

7/. ບັບປຸງວິທະຍຸອິນເຕີເນດ **Radio Internet** ໃຫ້ວ່ອງໄວທັນການ, ບັບປຸງໜ້າທຳອິດ (Home page)ແລະລະບົບ **ONLINE FM** ໃຫ້ເປັນໜ້າລືນໃຈ-ໜ້າເຂົ້າເບິ່ງ ແລະ ເລືອກເຟັ້ນເນື້ອໃນທີ່ ມີປະໂຫຍດ ແນ່ໃສ່ເຮັດໃຫ້ການຕໍ່ສູ້ຕ້ານຖ້ອຍທຳນອງໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີຂອງສັດຕູ ທັນການ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ໂລກເຂົ້າໃຈປະເທດລາວ ດີກ່ວາເກົ່າ.

8/. ປັບປຸງໜ່ວຍງານການຕະຫລາດ (**Marketing**) ໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວ ເຮັດໜ້າທີ່ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ໄດ້ດີຂຶ້ນເປັນລຳດັບ.

9/. ສະເໜີຂໍ້ພະນັກງານເພີ່ມເຕີມ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານທາງດ້ານວິ ຊາສະເພາະ, ພາສາຕ່າງປະເທດ, ຄອມພິວເຕີ ແລະ IT, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກ ງານໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ທັງສາມາດຮູ້ອະທິບາຍນຳສະເໜີຕໍ່ໜ້າຜູ້ອື່ນໄດ້ ໃນໂອກາດກອງ ປະຊຸມລະດັບພາຍໃນ ຫລື ສາກົນກໍ່ດີ ເທື່ອລະກ້າວ.

10/. ສ້າງໂຄງການສຳຫລວດຜູ້ຟັງວິທະຍຸໃນແຕ່ລະກຸ່ມເປົ້າໝາຍໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອປະເມີນເຖິງ ຜົນໄດ້-ຜົນເສຍ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ເພື່ອເປັນປ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການສືບຕໍ່ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງ ແຜນພັດທະນາວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດໃນຕໍ່ໜ້າ.

11/. ສ້າງຕາໜ່າງຂ່າວໃຫ້ລົງໄປເຖິງຂັ້ນຮາກຖານກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ, ກຸ່ມບ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ກຸ່ມບ້ານປອດຄະດີ, ກົມກອງຄ້າຍຄູ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດ.

12/. ຜະລິດຫລືປະກອບວິທະຍຸຮັບຟັງເພື່ອຈຳໜ່າຍໃນທ້ອງຕະຫລາດແລະແຈກຢາຍໃຫ້ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ທີ່ທຸກຍາກດ້ອຍໂອກາດໃນຊຸມຊົນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ.

ຍ້ອນຜົນງານອັນດີເດັ່ນທີ່ສາມາດຍາດໄດ້ໃນໄລຍະຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ ແລະ ໄລຍະໃໝ່ແຫ່ງການປົກປັກ ຮັກສາແລະພັດທະນາປະເທດຊາດ50ປີມານີ້ວິທະຍຸແຫ່ງຊາດລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຈາກ ພັກ-ລັດແລະອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ເປັນຢ່າງດີຄື:

- 1/. ໄດ້ຮັບໝູນໄຊອິດສະຫຼະຊັ້ນ I ຈຳນວນ 2 ໜ່ວຍ.
- 2/. ໄດ້ຮັບໝູນໄຊອິດສະຫຼະຊັ້ນ II ຈຳນວນ 1 ໜ່ວຍ.
- 3/. ໄດ້ຮັບໝູນໄຊແຮງງານຊັ້ນ I ຈຳນວນ 3 ໜ່ວຍ.
- 4/. ໄດ້ຮັບໝູນໄຊແຮງງານຊັ້ນ II ຈຳນວນ 1 ໜ່ວຍ.
- 5/. ໄດ້ຮັບໝູນໄຊແຮງງານຊັ້ນ III ຈຳນວນ 3 ໜ່ວຍ.
- 6/. ໄດ້ຮັບໃບຍ້ອງຍໍຈາກ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຈຳນວນ 1 ໃບ.
- 7/. ໄດ້ຮັບໃບຍ້ອງຍໍຈາກ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ຈຳນວນ 5 ໃບ.
- 8/. ໄດ້ຮັບໃບຍ້ອງຍໍຈາກ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຈຳນວນ 1 ໃບ.
- 9/. ໄດ້ຮັບໃບຍ້ອງຍໍຈາກ ກົມໃຫຍ່ການເມືອງກອງທັບ ຈຳນວນ 1 ໃບ.
- 10/. ໄດ້ຮັບໃບຍ້ອງຍໍຈາກ ຄະນະກຳມະການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາແຫ່ງຊາດ ຈຳນວນ 2 ໃບ.
- 11/. ໄດ້ຮັບໃບຍ້ອງຍໍຈາກ ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງ ຈຳນວນ 1 ໃບ.
- 12/. ໄດ້ຮັບໃບຍ້ອງຍໍຈາກວຽກງານສິນລະປະກຳໂລກ ປີ 1999 ຈຳນວນ 1 ໃບ.
- 13/. ໄດ້ຮັບໃບຍ້ອງຍໍຈາກ ເຂດແຂວງແລະທ້ອງຖິ່ນຈຳນວນໜຶ່ງ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 13 ສິງຫາ 2010